

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 14 mei 2019 met nummer RvVb-A-1819-0975
in de zaak met rolnummer 1617-RvVb-0413-A

Verzoekende partij	de heer Dominique BAILLOUX vertegenwoordigd door advocaat Cies GYSEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 2800 Mechelen, Antwerpsesteenweg 18
Verwerende partij	DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het departement RUIMTE VLAANDEREN, afdeling Antwerpen vertegenwoordigd door advocaat Paul AERTS met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Coupure 5
Tussenkommende partijen	1. het college van burgemeester en schepenen van de gemeente KASTERLEE 2. de gemeente KASTERLEE , vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen met woonplaatskeuze op de kantoren te 2460 Kasterlee, Markt 1

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 6 februari 2017 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 20 december 2016.

De verwerende partij heeft aan het Agentschap Wegen en Verkeer (hierna: de aanvrager) een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de realisatie van de Kempense Noord-Zuidverbinding op de percelen gelegen te 2420 Geel, 2460 Kasterlee, 2250 Olen, 2260 Westerlo en 2430 Laakdal. De kadastrale omschrijving wordt weergegeven op de plannen.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkommende partijen verzoeken met een aangetekende brief van 10 april 2017 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad verleent de tussenkommende partijen met een beschikking van 24 april 2017 toelating om in de debatten tussen te komen.

2.

De verwerende partij dient een antwoordnota in. Het administratief dossier werd neergelegd in het samenhangend dossier 1617-RvVb-0382-A. De tussenkomen de partijen dienen geen schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient een laatste nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 5 juni 2018.

Advocaat Wouter POELMANS, *loco* advocaat Cies GYSEN, voert het woord voor de verzoekende partij. Advocaat Sandro DI NUNZIO, *loco* advocaat Paul AERTS, voert het woord voor de verwerende partij.

De tussenkomen de partijen, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnen niet op de zitting.

3.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscollages (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscollages (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Op 20 juli 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de heer Hendrik VERMEULEN, afdelingshoofd van het Agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Antwerpen, bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Departement RWO een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de realisatie van de Kempense Noord-Zuidverbinding”*.

De aanvraag omvat 3 onderscheiden deelprojecten:

- Het deelproject Geel-Kasterlee (2.1)
- Het deelproject Geel-West (2.2)
- Het deelproject Minder Hinder Kruispunten (2.3)

Elk van deze deelprojecten voorziet in verschillende werkzaamheden zodat er een goede verbinding kan gerealiseerd worden tussen de E313 en de E34. De geplande werken vinden plaats op het grondgebied van de gemeente Westerlo, de stad Geel, de gemeente Kasterlee, de gemeente Laakdal en de gemeente Olen.

2.

2.1

De verzoekende partij is eigenaar van een perceel bestaande uit een hoeve met omliggende weilanden, gelegen te Geel, op de hoek van de Gooreind en de R14.

Het perceel van de verzoekende partij situeert zich binnen het deelproject **Geel-Kasterlee**, dat in de bestreden beslissing als volgt wordt omschreven:

“ ...

Tussen Geel en Kasterlee wordt, parallel aan de bestaande N19, een nieuwe weg, de N19g, voorzien teneinde het doorgaand verkeer uit de kernen van Kasterlee en Geel-Ten

*Aard te weren. Er wordt een 2x1 rijweg aangelegd die erop voorzien is om later uitgebreid te worden naar een 2x2 rijweg.
...*

Deze nieuwe omleidingsweg N19g en een aansluiting op deze nieuwe omleidingsweg N19g wordt aangelegd in de nabijheid van de woning van de verzoekende partij. Ook wordt parallel een fietspad aangelegd.

De voorziene werken houden in dat een deel van de tuin met weilanden van de verzoekende partij moet onteigend worden. De nieuwe N19g en de ontsluitingsweg komen op enkele meters van haar woning en paardenstal te liggen. Op 29 juni 2010 wordt het ministerieel besluit genomen waarbij machtiging wordt gegeven om tot onteigening over te gaan overeenkomstig de bepalingen van de wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden.

Het deelproject Geel-Kasterlee is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan 'Turnhout' en volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 28 juli 1978 vastgestelde gewestplan 'Herentals-Mol', gelegen in woongebied, woongebied met landelijk karakter, natuurgebied, agrarisch gebied en landschappelijk waardevol agrarisch gebied met als overdruk een reservatiezone voor de aanleg van een 'hoofdverkeersweg', zijnde de omleidingsweg van de N19.

Het deelproject Geel-Kasterlee is ook gedeeltelijk gelegen binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Noordlaan-Ossengoor", definitief goedgekeurd op 20 augustus 2009.

2.2

In het deelproject **Geel-West** worden volgens de bestreden beslissing volgende werken voorzien:

*...
Zowel het aansluitingscomplex met de E313 als de bestaande N19 tussen de afrit E313 Geel-West en het woongebied Geel-Punt over een afstand van 2 km worden heringericht. Op dit stuk wegenis stellen zich verkeerscongestieproblemen. Daarom wordt het complex met de E313 volledig heraangelegd door het bundelen van de op- en afritten en de aanliggende kruispunten in 2 grote rotondes, één ten noorden en één ten zuiden van de E313. Het doorgaande verkeer wordt via een fly-over over de noordelijke rotonde geleid. Tevens wordt een nieuwe brug voorzien over het Albertkanaal. Deze brug sluit aan op de fly-over en de noordelijke rotonde.
...*

Het deelproject Geel-West is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 28 juli 1978 vastgestelde gewestplan 'Herentals-Mol', gelegen in buffergebied, woongebied, gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen en dienstverleningsgebied.

Het deelproject Geel-West is eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 10 maart 1995 goedgekeurde bijzonder plan van aanleg nr. 2, "Moleneinde-Kapel-Houdt", meer bijzonder in een zone voor openbaar domein.

Het deelproject Geel-West is eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Op- en afrittencomplex A13/E313 – N19 te Geel-West”, dat een eerste maal werd vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 24 april 2009. De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, heeft dit gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan vernietigd bij arrest van 4 april 2011 met nummer 212.394. De Vlaamse regering heeft op 24 juni 2011 het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Op- en afrittencomplex A13/E313-N19 te Geel-West” opnieuw definitief vastgesteld. De Raad van State heeft het beroep tegen dit gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan verworpen met een arrest van 3 december 2013 met nummer 225.678.

2.3

In het deelproject **Minder Hinder Kruispunten** worden op 11 plaatsen bestaande kruispunten aangepast teneinde de hinder ingevolge het realiseren van de Kempense Noord-Zuidverbinding tot een minimum te beperken.

3.

Er worden twee milieueffectenrapporten opgesteld, één voor het deelproject Geel-West en één voor het deelproject Geel-Kasterlee. In beide milieueffectenrapporten worden milderende maatregelen voorgesteld. Voor het deelproject Minder Hinder Kruispunten was er geen milieueffectenrapportage vereist.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 10 augustus 2010 tot en met 8 oktober 2010, dient de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 23 augustus 2010 een gunstig advies uit.

De Vlaamse Milieumaatschappij, afdeling Operationeel Waterbeheer brengt op 25 augustus 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed Antwerpen brengt op 17 september 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 1 oktober 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit en stelt een aantal flankerende en milderende maatregelen voorop.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kasterlee brengt op 25 oktober 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Olen brengt op 28 oktober 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Geel brengt op 15 november 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Westerlo brengt op 22 november 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Laakdal brengt op 30 december 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

4.

Op 25 februari 2011 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Onder meer de verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 22 april 2011 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 25 februari 2011. Met een arrest van 30 augustus 2016 (RvVb 30 augustus 2016, nr.

RvVb/A/1516/1499) vernietigt de Raad het gedeelte van de vergunningsbeslissing van 25 februari 2011 voor zover het betrekking heeft op het deelproject Geel-Kasterlee.

Tegen de beslissing van 25 februari 2011 werd bij de Raad ook een beroep tot vernietiging ingesteld dat betrekking had op het deelproject Geel-West. Met een arrest van 30 augustus 2016 (RvVb 30 augustus 2016, nr. RvVb/A/1516/1498) vernietigt de Raad het gedeelte van de vergunningsbeslissing van 25 februari 2011 voor zover dit het deelproject Geel-West betreft.

De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag binnen een vervaltermijn van 4 maanden te rekenen vanaf de betekening van de arresten.

De beslissing van 25 februari 2011 werd niet vernietigd in zoverre die betrekking had op het deelproject Minder Hinder Kruispunten.

5.

De verwerende partij verleent op 20 december 2016 opnieuw een stedenbouwkundige vergunning voor het deelproject Geel-Kasterlee en het deelproject Geel-West. Naast de vermelding van alle adviezen en de bespreking van de ingediende bezwaren, doet de verwerende partij de volgende overwegingen gelden in verband met het deelproject Geel-Kasterlee:

“ ...

**STEDENBOUWKUNDIGE BASISGEGEVENS UIT DE PLANNEN VAN AANLEG /
RUIMTELIJKE UITVOERINGSPLANNEN**

(...)

Deelproject Geel-Kasterlee

*De aanvraag is **niet volledig in overeenstemming** met de voorschriften van de van kracht zijnde gewestplannen.*

Op het gewestplan is voorzien in een reservatiezone voor de aanleg van een hoofdverkeersweg, parallel aan de bestaande N19. De nieuw aan te leggen weg zelf bevindt zich volledig binnen deze reservatiestrook en is dus in overeenstemming met het gewestplan. Op bepaalde plaatsen wordt de nieuwe weginfrastructuur evenwel gekruist door bestaande wegen. Deze kruisingen worden heringericht door middel van een ongelijkgrondse kruising, een omlegging of aansluiting. Hierna wordt per kruising de overeenstemming met de gewestplanvoorschriften weergegeven.

Aansluiting van Gooreind op het toekomstig kruispunt R14/N19g

Dit betreft een lokale aansluiting gesitueerd in agrarisch gebied. Deze weg is niet in overeenstemming met de gewestplanbestemming.

De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bevat in hoofdstuk IV volgende afwijkingsbepaling die relevant is voor de beoordeling van betreffende aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning:

Onderafdeling 7. Handelingen van algemeen belang

Art 4 4.7, §2, (...)

Het besluit van de Vlaamse Regering tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2, en artikel 4.7.1, §2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester, zoals van toepassing op deze aanvraag (...), stelt het volgende: (...)

De werken die het voorwerp uitmaken van betreffende aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning zijn werken van algemeen belang en hebben een beperkte ruimtelijke impact. De aanvraag valt principieel binnen het toepassingsgebied van art. 4.4.7. §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Door het herinrichten van de weg wordt de verkeersveiligheid verhoogd. Het is tevens slechts een kort tracé dat in agrarisch gebied ligt, nauw aansluitend bij de reservatiestrook. Het agrarisch gebied wordt niet verder aangetast. Het betreft de aansluiting op een woongebied met landelijk karakter.

Tunnel Oudetongelseweg

De tunnel bevindt zich in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, in de reservatiestrook en is dus in overeenstemming met het gewestplan.

Omlegging Hanestrik onder de toekomstige brug

De weg ligt net buiten de reservatiestrook, in agrarisch gebied. De omlegging is niet in overeenstemming met de gewestplanbestemming. Het betreft de omlegging onder de toekomstige brug. Ook hier kan het voormeld besluit van de Vlaamse regering tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2, en artikel 4.7.1, §2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester worden toegepast.

Door het herinrichten van de weg wordt de verkeersveiligheid verhoogd. Het is slechts een kort tracé dat in agrarisch gebied ligt, nauw aansluitend bij de reservatiestrook. Het agrarisch gebied wordt niet verder aangetast.

Tunnel Roerdompstraat

De omliggende wegen liggen in agrarisch gebied in functie van landbouwvoertuigen en de ontsluiting van landbouwgronden, en zijn dus in overeenstemming met het gewestplan.

Tunnel Zaardenstraat

De omliggende wegen liggen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied in functie van landbouwvoertuigen en de ontsluiting van landbouwgronden, en zijn dus in overeenstemming met het gewestplan.

(...)

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

De Kempense Noord-Zuidverbinding vormt één van de missing-links in het Vlaamse wegennet. De bestaande wegverbinding, de N19, kan momenteel geen vlotte en veilige verbinding verzekeren. De leefbaarheid en de veiligheid van de kernen van Geel-Ten Aard en Kasterlee staan onder druk van het toenemend verkeer, voornamelijk zwaar vrachtverkeer.

Hierna worden per deelproject de werken nader omschreven.

(...)

Deelproject Geel-Kasterlee

Tussen Geel en Kasterlee wordt, parallel aan de bestaande N19, een nieuwe weg, de N19g, voorzien teneinde het doorgaand verkeer uit de kernen van Kasterlee en Geel-Ten

Aard te weren. Er wordt een 2x1 rijweg aangelegd die erop voorzien is om later uitgebreid te worden naar een 2x2 rijweg.

Concreet worden de volgende werken voorzien:

- Het afbreken van constructies die noodzakelijk zijn om het infrastructuurproject te kunnen realiseren;
- Het aanleggen of wijzigen van wegen, fietspaden, interventiewegen, parkeerplaatsen en andere verhardingen;
- Het bouwen van een brug over het kanaal Bocholt-Herentals (K04);
- Het bouwen van een viaduct over de Kleine Nete en zijn meander (K05);
- Het bouwen van een tunnel onder de Hoge Mouw;
- Het bouwen van een technisch lokaal ten behoeve van het technisch beheer van de tunnel onder de Hoge Mouw;
- Het bouwen van lokale onderdoorgangen;
- Het aanleggen van een afwateringssysteem van open grachten en collecteren;
- Het gedeeltelijk ontbossen van bestaande boscomplexen en bosnippers conform het bosdecreet van 13 juni 1990;
- Het vellen van hoogstammige bomen alleenstaand, in groeps- of lijnverband;
- Het uitvoeren van reliëfwijzigingen;
- Het inrichten en gebruiken van werfzones voor tijdelijke stapeling van grond en/of werfmateriaal;
- Het plaatsen van geluidsschermen;
- Het aanleggen van buffer-, retentie-, en infiltratiebekkens;
- Het plaatselijk uitgraven over een diepte van 1,5 m tussen de Kleine Nete en zijn meander. Deze werken passen in het kader van het besluit van de Vlaamse regering houdende vaststelling van bekkenbeheerplannen van 30 januari 2009.

Niet in de aanvraag begrepen werken:

Voor de ontbossing van de zone nodig voor de aanleg van de tunnel van de Hoge mouw werd een afzonderlijke stedenbouwkundige vergunning aangevraagd. De stedenbouwkundige vergunning voor deze werken werd afgeleverd op 26 januari 2011.

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

(...)

Deelproject Geel-Kasterlee

Dit deel van het project doorsnijdt een ecologisch waardevol open ruimtegebied.

De weg loopt door het landschap zonder lineaire structuren te volgen. De aanleg van de weg heeft een negatieve impact op de visuele kenmerken van het landschap omdat er een aantal beeldbepalende landschapselementen, o.m. bomenrijen en houtkanten, moeten worden verwijderd. De open ruimte wordt dus door de nieuwe weginfrastructuur versnipperd. Er werd evenwel een landschapsstudie opgemaakt. In deze studie worden ter hoogte van de Hoge Mouw aanplantingen voorzien en ter hoogte van Gooreind een brug met paalconstructie zoals weergegeven op de bouwplannen. Er werd tevens een inrichtingsvoorstel gemaakt op basis van de landschapsstudie. Dit vormt, bovenop huidige stedenbouwkundige vergunning, de basis voor de finale concrete uitvoering ter plekke. Op die manier wordt de negatieve impact deels gecompenseerd.

De nieuwe weg N19g wordt maximaal ingepast in het natuurgebied en agrarisch gebied dat door deze weg doorkruist wordt. De aanliggende en kruisende landschapselementen

(bomenrijen, bosjes) worden immers visueel versterkt door ze te herstellen tot dicht tegen de rijweg. De weg wordt aldus geïntegreerd in het landelijk karakter van de omgeving.

Op het traject tussen Geel en Kasterlee komen afwisselend open en gesloten landschappen voor. De afwisseling van verschillende landschappen binnen de bestaande toestand wordt behouden door het realiseren van eveneens wisselende landschappen. Er wordt dus ingespeeld op de bestaande landschappelijke context. Zo wordt de doorsnijding van het landschap geminimaliseerd.

Door de aanleg van de N19g zal de draagkracht van de bestaande N19 aanzienlijk verbeteren. Tevens zal de barrièrewerking van de N19 verminderen gezien een groot deel van het doorgaand verkeer gebruik zal maken van de nieuwe N19g. Door de aanleg van de N19g wordt dus de verkeersveiligheid en de verkeersleefbaarheid verbeterd. Er zal een betere doorstroming zijn van auto- en vrachtwagenverkeer, openbaar vervoer en hulpdiensten. Het project komt dus de mobiliteit tussen Geel en Kasterlee ten goede. Gezien het tracé het landschap 'De Hoge Mouw' doorsnijdt, wordt ter hoogte van 'De Hoge Mouw' een tunnel voorzien. De tunnel onder De Hoge Mouw, gelegen in natuurgebied, wordt aangelegd met een minimale visuele impact. De toegangen tot de tunnel worden zo gerealiseerd dat de overgang tussen de bebossing op de Hoge Mouw en het open landschap van Venheide behouden blijft. De tunnel wordt in open sleuf aangelegd. De nooduitgangen van de tunnel worden geïntegreerd in het landschap, op niveau van het maaiveld. Later zal er spontane begroeiing rond deze nooduitgangen ontstaan. De tunnelmond wordt uitgevoerd met grondkeringsmuren met een steile helling, opgebouwd met natuurlijke materialen. De aantasting van het landschap is dus minimaal. De wegenis is inpasbaar binnen het bestaande natuurgebied.

Het tracé doorsnijdt ook het beschermde landschap 'Gooreind'. Inzake dit landschap geeft het agentschap Onroerend Erfgoed enkel een gunstig advies op voorwaarde dat de schade toegebracht aan dit landschap door de werken grondig wordt gecompenseerd door beplantingen aan te brengen op andere locaties. Zoals reeds hiervoor gesteld, dienen er hiervoor verscheidene gronden onteigend te worden en heeft het agentschap Wegen en Verkeer twee onteigeningsplannen opgemaakt. Zo kan invulling gegeven worden aan de, van huidige stedenbouwkundige vergunning los staande, landschapsstudie die werd opgemaakt voor het gebied Gooreind en de inrichtingsvoorstellen die op basis van die studie werden opgesteld.

Met betrekking tot Gooreind heeft het agentschap voor Natuur en Bos de landschapsherinrichting conform de landschapsstudie definitief onderschreven. De bruggen worden voorzien van pijlers, in een open structuur dus, zodat ze geïntegreerd worden in het open landschap en een maximale transparantie wordt gegarandeerd.

Door het doorknippen en omleiden van een aantal wegverbindingen ontstaat er een zekere barrière ten aanzien van vooral landbouwverkeer en recreatief fietsverkeer. Dit negatief effect wordt evenwel geneutraliseerd door wegverbindingen ongelijkvloers te herstellen. Zo worden er ter hoogte van de Roerdompstraat, Zaardenstraat en Oudetongelseweg ondertunnelingen voorzien.

De aanleg van de nieuwe weg N19g gaat samen met een downgrading van de bestaande N19. De barrièrewerking op deze bestaande weg vermindert daardoor aanzienlijk. De kernen van Kasterlee en van Geel-Ten Aard worden zo ontlast van het doorgaand verkeer, waardoor de leefbaarheid van deze kernen aanzienlijk verhoogt. De gemeenten Geel en Kasterlee hebben zich geëngageerd om een studie op te maken met betrekking tot de downgrading van de huidige N19. Naast flankerende natuurprojecten zal er een RUP worden opgemaakt voor uitvoering van de milderende maatregelen buiten de projectzone, zoals gesteld in de mededeling aan de Vlaamse regering van 17 december 2010.

Door het realiseren van de N19g wordt het hoogteverschil tussen de weg en het landschap zoveel mogelijk beperkt.

Tijdens de uitvoering van de werken maakt het werfverkeer zoveel mogelijk gebruik van de nieuw aan te leggen weg. Tevens wordt het verkeer uit de werfzone geweerd door omleidingen, zodat er slechts beperkte hinder is.

Het ecotoop- en biotoopverlies wordt gecompenseerd door een groenstructuur langs de Noord-Zuid verbinding, o.m. bomenrijen en poelgrachten.

Er worden veel bomen geroid. Dit wordt evenwel gecompenseerd, zoveel mogelijk binnen de projectzone zelf, maar ook deels erbuiten, nl. in Mol-Postel. Tevens dienen er volgens een beslissing van de Vlaamse regering compensaties te gebeuren buiten de projectzone. Gezien de nieuwe weg leidt tot versnippering, barrièrewerking, ecotoop- en biotoopverlies, is het opmaken van een GRUP milderende maatregelen vereist.

De hellingen en bermen worden maximaal zacht glooiend uitgevoerd en ingezaaid als bloemrijke graslanden. Zo is er aansluiting bij het omliggende landschap.

Naast de taluds wordt ook de middenberm ingezaaid als grasland. Hierdoor wordt de nieuwe weg maximaal geïntegreerd in het landschap.

Tussen de weg en het landschap worden grachten voorzien. Op sommige plaatsen worden deze verbreed tot poelen, waardoor ze aansluiten bij het omliggende landschap.

WATERTOETS

(...)

De percelen zijn volgens de watertoetskaarten gedeeltelijk effectief en mogelijk overstromingsgevoelig, deels infiltratiegevoelig en matig tot zeer gevoelig voor grondwaterstroming. Er werd advies gevraagd aan de betreffende waterloopbeheerders, namelijk de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM), nv De Scheepvaart, de provinciale dienst Waterbeleid en de gemeentebesturen.

De realisatie van dit project kan een nadelig effect hebben op de waterhuishouding in het gebied, aangezien de verharde oppervlakte door de uitvoering van het project aanzienlijk toeneemt. De mogelijke gevolgen werden zowel in het MER als door de bevoegde waterbeheerders onderzocht.

(...)

Om de negatieve effecten van het project te compenseren zijn er in het project een aantal maatregelen getroffen en worden in deze vergunning bijkomende voorwaarden opgelegd:

- *Wat de filters zoals voorgesteld in het MER betreft, werd overleg gepleegd tussen het agentschap Wegen en Verkeer en de VMM. De verbeterde filters moeten worden uitgevoerd conform deze besprekingen. In het deelproject Geel-West dient één verbeterde filter aangebracht te worden. De verbeterde filters in het deelproject Geel-Kasterlee dienen geplaatst te worden op de volgende locaties:*

. Kleine Nete

. Daelemans - Brijloop

. Kanaal Bocholt - Herentals

Desgevallend moet een afzonderlijke stedenbouwkundige vergunning worden aangevraagd.

- *Er moet een retourbemaling (eventueel via infiltratie in grachtjes) worden toegepast voor de verschillende tunnels die worden voorzien in het project, inclusief de bemalingen die noodzakelijk zijn voor de aanleg van de tunnel onder de Hoge Mouw.*
- *De drempels worden voldoende verlaagd zodat overstorting naar de gracht gebeurt bij buien met een terugkeerperiode van 6 jaar.*

- *Bij de kruising van de N19g en de R14 moet er nog een calamiteitenconstructie met olie- en coaliscentiefilter tussen geplaatst worden alvorens te lozen op de wadi.*
- *Het agentschap Wegen en Verkeer dient overleg te plegen met nv De Scheepvaart en de stad Geel, zodat een voldoende afwatering van het grachtenstelsel kan worden gegarandeerd ter hoogte van de nieuwe weg voor Edelbeton. Indien blijkt dat de diameter van 200mm niet voldoende is, dan dient het agentschap Wegen en Verkeer deze aan te passen conform de vereisten van nv De Scheepvaart.*
Bij uitvoering van het project met de bijkomende voorwaarden wordt dan ook geen significant negatieve impact verwacht op het watersysteem. De aanvraag blijft hiermee in overeenstemming met de doelstellingen en beginselen van het decreet Integraal Waterbeleid.

ALGEMENE CONCLUSIE

(...)

Mits naleving van een aantal voorwaarden zijn de gevraagde werken vanuit stedenbouwkundig oogpunt aanvaardbaar en verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening

(...)

De leidend ambtenaar van het departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed geeft de vergunning af aan de aanvrager voor de realisatie van de Kempense Noord-Zuidverbinding en meer specifiek voor het deelproject 'Geel-West' en het deelproject 'Geel-Kasterlee'. Voor het deelproject 'Minder Hinder kruispunten' blijft de oorspronkelijke vergunning dd. 25/02/2011 behouden.

De aanvrager is ertoe verplicht (...) de volgende voorwaarden na te leven:

...

Dit is de bestreden beslissing.

6.

Ook de nv GEYSEN HANDELSONDERNEMING en de nv VEJOPIROX vorderen met een aangetekende brief van 6 februari 2017 de vernietiging van de bestreden beslissing. Dit beroep heeft als rolnummer 1617-RvVb-0382-A.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij en het voorwerp van de vordering

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij zet uiteen dat haar woning gelegen is ter hoogte van het vergunde deelproject Geel-Kasterlee.

De verzoekende partij vreest door de bestreden beslissing hinder en nadelen te ondervinden, in het bijzonder een aantasting van haar rustig woongenot en leefklimaat. Ze stelt dat haar toekomstplannen belemmerd worden, waardoor ze ook morele nadelen zal ondervinden. Ze vervolgt dat er ook sprake is van gezondheidsrisico's, verkeers- en geluidshinder. Tot slot wijst ze erop dat ze gedeeltelijk zal worden onteigend.

2.

De verwerende partij werpt op dat het belang van de verzoekende partij beperkt moet worden tot het deelproject Geel-Kasterlee.

3.

In de wederantwoordnota en laatste nota voegen de partijen niets toe.

Beoordeling door de Raad

1.

Zoals reeds weergegeven bij het feitenrelaas, omvatte de initiële aanvraag drie deelprojecten. De thans bestreden beslissing heeft betrekking op twee grote projectzones: enerzijds het deelproject Geel-Kasterlee en anderzijds het deelproject Geel-West.

In het vernietigingsarrest van 30 augustus 2016 met nummer RvVb/A/1516/1499 heeft de Raad vastgesteld dat kan afgeweken worden van de principiële ondeelbaarheid van een vergunning. Uit het dossier blijkt immers dat de voormelde deelprojecten los van elkaar staan en als zelfstandige vergunningen bestaan en uitgevoerd kunnen worden. Het belang van de verzoekende partij op grond van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO werd in voormeld vernietigingsarrest besproken als volgt:

“ ...

1.

De verzoekende partij duidt in haar verzoekschrift, in het onderdeel ‘2. Situering van de bestreden beslissing’, zelf aan dat haar perceel behoort tot het deelproject Geel-Kasterlee en de verzoekende partij ontleent haar hinder en nadelen dan ook aan dit deelproject.

In het arrest van 4 oktober 2011 met nummer S/2011/0126 heeft de Raad trouwens vastgesteld dat de verzoekende partij op voldoende aannemelijke wijze haar mogelijke hinder en nadelen heeft uiteengezet.

2.

Een stedenbouwkundige vergunning is in principe ondeelbaar, tenzij – bij wijze van uitzondering – de rechtsgevolgen van deze stedenbouwkundige vergunning kunnen gesplitst worden. Van splitsbaarheid is pas sprake indien een vergunning in feite bestaat

uit een aantal deelvergunningen, die ook los van elkaar als zelfstandige vergunningen kunnen bestaan en uitgevoerd worden, maar die omwille van coherentie van het geheel in één grote stedenbouwkundige vergunning worden opgenomen.

De eerste tussenkomende partij verwijst onder meer naar de aanvraagdocumenten zoals de DMB (Design, Build and Maintain)-overeenkomst inzake de algemene aannemingsvoorwaarden waarin (op p. 6) duidelijk wordt gesteld dat:

“ ...

(b)

Het project “Realisatie van de Kempense noord zuid verbinding” bestaat uit twee van elkaar onafhankelijke Deelprojecten, te weten:

- Deelproject 1 : Aanpassing van het complex 23 “Geel West” op de E313*
- Deelproject 2 : Aanleg van een vlotte verbinding tussen Kasterlee en Geel”*

2.4 Project in deelprojecten

Het Project bestaat uit twee van elkaar onafhankelijke Deelprojecten, die worden beschreven in bijlage 7 (Outputspecificaties). Voor de Deelprojecten kan de Aannemer, desgevallend onafhankelijk van elkaar, beschikbaarheidscertificaten en voltooiingscertificaten ontvangen.

...”

De Raad stelt vast dat zowel de verwerende partij in de bestreden beslissing, als de aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning een duidelijke opdeling maken in drie afzonderlijke deelprojecten. De opdeling van de aanvraag in drie deelprojecten wordt verder nog verduidelijkt in de uitgebreide nota die bij het aanvraagdossier is gevoegd. Daarin wordt duidelijk gesteld dat het om afzonderlijke projectzones gaat en wordt elk deelproject afzonderlijk behandeld en uitvoerig omschreven.

De Raad stelt dan ook vast dat de uit te voeren werken zich afspelen in twee grote projectzones, enerzijds in het deelproject Geel-West en anderzijds in het deelproject Geel-Kasterlee. Deze twee projectzones liggen op enkele kilometers afstand van elkaar en concentreren zich beide op een andere verkeersader die rondom de stad Geel ligt.

Het deelproject Geel-Kasterlee focust op een betere verbinding tussen Geel en Kasterlee door middel van de aanleg van de nieuwe weg N19g parallel aan de bestaande N19, waarbij de dorpskernen van Kasterlee en Geel in de toekomst ontlast zullen worden. Dit deelproject situeert zich ten noorden van de stad Geel.

Het deelproject Geel-West wordt gerealiseerd ter hoogte van de E313, waarbij het afrittencomplex van de E313 en de aansluiting van de N19 tussen de afrit Geel-West en het woongebied Geel-Punt worden heraangelegd. Dit deelproject situeert zich ten zuidoosten van de stad Geel.

Het deelproject Minder Hinder Kruispunten betreft het aanpassen van elf bestaande kruispunten om zo de hinder die de realisatie van de werken aan deelproject Geel-West en aan deelproject Geel-Kasterlee met zich meebrengen, te beperken. Hierbij gaat het om de herinrichting van reeds bestaande kruispunten.

3.

Los van het feit dat omwille van coherentie de deelprojecten in één grote aanvraag werden aangevraagd en de vergunning werd afgeleverd als één vergunning voor het grote geheel, oordeelt de Raad bij wijze van uitzondering dat de deelprojecten los van elkaar staan en als zelfstandige vergunningen bestaan en uitgevoerd worden.

Het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering tot vernietiging is dan ook beperkt tot het deelproject Geel-Kasterlee.

Bij een eventuele vernietiging kan de vernietiging beperkt worden tot het deelproject Geel-Kasterlee.

...

Er worden door partijen geen argumenten aangevoerd om anders te oordelen.

De verzoekende partij maakt in haar verzoekschrift op voldoende wijze aannemelijk dat de bestreden beslissing haar woonkwaliteit kan aantasten zodat ze belang heeft bij de vordering overeenkomstig artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO. Overeenkomstig bovenstaande overwegingen uit het eerdere arrest van de Raad moet worden vastgesteld dat het belang van de verzoekende partij evenwel beperkt is tot het deelproject 'Geel-Kasterlee'.

3.

De exceptie is gegrond.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste en tweede middel

Standpunt van de partijen

1.1

De verzoekende partij roept in het eerste middel de schending in van artikel 4.2.24 VCRO en artikel 4.7.26 VCRO, van artikel 11 van het besluit van de Vlaamse regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning (hierna: Besluit Dossiersamenstelling), van het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij voert aan dat de aanvraag dateert van 30 juli 2010 zodat de bestreden beslissing wordt afgeleverd op basis van een verouderd aanvraagdossier.

Ze benadrukt dat het vergunde project ondertussen gerealiseerd werd zodat het een regularisatievergunning betreft in de zin van artikel 4.2.24 VCRO. Ze stelt voorop dat bij de beoordeling van een regularisatievergunning de actuele regelgeving en voorschriften als uitgangspunt moeten worden genomen.

Volgens de verzoekende partij hebben leemten in het dossier de vergunningverlenende overheid op een dwaalspoor gebracht aangezien die niet op de hoogte was dat het aanvraagdossier niet meer met de werkelijkheid overeenstemt. Als voorbeeld verwijzen ze naar voorwaarden die in de bestreden beslissing nog worden opgelegd maar die op het terrein reeds werden uitgevoerd, zoals de uitvoering van de landschapsinrichting, de boscompensatie, het archeologisch vooronderzoek,... Ze herhaalt dat de feitelijke omstandigheden over een tijdspanne van zes jaar

enorm veranderd zijn. Aangezien het nu een regularisatievergunning betreft, moest het aanvraagdossier volgens haar worden aangepast, wat een nieuw openbaar onderzoek en een nieuwe adviesronde vereist.

De verzoekende partij benadrukt dat een vergunningverlenende overheid, na een vernietigingsarrest van de Raad, de procedure moet hernemen vanaf het ogenblik dat de onregelmatigheid zich heeft voorgedaan, wat niet belet dat de procedure van meet af aan moet hernomen worden indien daartoe redenen zijn. Ze is van oordeel dat, gezien de gewijzigde omstandigheden, de verwerende partij de aanvrager er had moeten op wijzen dat het een regularisatievergunning betrof ofwel de aanvraag onvolledig of onontvankelijk had moeten verklaren.

1.2

De verzoekende partij roept in een tweede middel de schending in van artikel 4.7.26, 1° en 2° VCRO en van het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Ze voert aan dat tijdens het openbaar onderzoek alle stukken moeten voorliggen en een reëel beeld moet worden gegeven van de werkelijke toestand. Ze benadrukt dat het openbaar onderzoek dateert van oktober 2010. Zoals reeds gesteld bij het eerste middel, werden de werken inmiddels gerealiseerd zodat er sprake is van een regularisatie.

Volgens de verzoekende partij wordt het bezwaarrecht van de omwonenden miskend, aangezien ze geen opmerkingen konden geven over de gewijzigde omstandigheden. Ze herhaalt dat niet alleen het project *an sich* inmiddels uitgevoerd werd, maar ook de opgelegde voorwaarden. Ze verwijst naar rechtspraak van de Raad van State waaruit blijkt dat gewijzigde omstandigheden tot gevolg kunnen hebben dat de ingediende bezwaren niet langer actueel zijn en dus tot een uitholling van het openbaar onderzoek leiden.

Voor wat betreft de gewijzigde omstandigheden herhaalt de verzoekende partij haar uiteenzetting uit het eerste middel. Als specifiek voorbeeld haalt ze onder meer de voorwaarde omtrent de landschapsinrichting aan, die reeds werd gerealiseerd overeenkomstig het advies van het Agentschap Onroerend Erfgoed. Op grond van dit landschapsinrichtingsplan dienden een aantal eigenaars onteigend te worden. Dit werd niet voorgelegd in het kader van het openbaar onderzoek zodat de verzoekende partij haar bezwaren hierover niet heeft kunnen laten gelden.

Volgens de verzoekende partij heeft de verwerende partij alleszins onzorgvuldig gehandeld aangezien in de bestreden beslissing wordt erkend dat er sprake is van gewijzigde omstandigheden, maar er geen nieuw openbaar onderzoek wordt georganiseerd.

2.

2.1

De verwerende partij antwoordt op het eerste middel, onder verwijzing naar het vernietigingsarrest van 30 augustus 2016 met nummer RvVb/A/1516/1498, dat er geen nieuwe aanvraagprocedure moest worden opgestart maar dat de procedure moest worden hernomen en voortgezet daar waar de fout werd begaan. Ze licht toe dat ze bij het hernemen van de procedure een nieuwe beslissing kon nemen op grond van het ondertussen definitief vastgestelde ruimtelijk uitvoeringsplan. De vaststelling dat de werken reeds zijn uitgevoerd en dat de vergunning geldt als een regularisatievergunning, betekent volgens de verwerende partij niet dat een nieuw

aanvraagdossier had moeten worden ingediend. Ze vervolgt dat de oorspronkelijke aanvraag nooit werd ingetrokken, zodat ze over de initiële aanvraag een nieuwe beslissing dient te nemen.

De verwerende partij benadrukt dat het feit dat de opgelegde voorwaarden ondertussen reeds zijn nageleefd, geen nieuwe situatie of omstandigheid betreft en niet belet dat de vergunningverlenende overheid deze voorwaarden in de bestreden beslissing alsnog kan herhalen met het oog op de rechtszekerheid.

2.2

De verwerende partij antwoordt in dezelfde zin op het tweede middel en benadrukt dat ze na het vernietigingsarrest van 30 augustus 2016 een nieuwe beslissing moest nemen over de aanvraag. Aangezien er geen nieuw aanvraagdossier moest worden ingediend, was uiteraard ook geen nieuw openbaar onderzoek vereist.

Verder verwijst de verwerende partij naar haar antwoord op het eerste middel.

3.

De tussenkommende partijen dienen geen schriftelijke uiteenzetting in.

4.

4.1

Over het eerste middel herhaalt de verzoekende partij in haar wederantwoordnota dat de reglementering moet worden toegepast zoals van kracht op het ogenblik van de nieuwe beslissing. Dit houdt volgens haar het opstarten van een nieuwe procedure in aangezien een oude procedure hernemen in nieuwe regelgeving onmogelijk is.

Verder stelt ze dat een zorgvuldig handelende vergunningverlenende overheid op basis van dergelijk oud dossier geen vergunning meer kan verlenen. Ze meent dat de verwerende partij rekening moest houden met gewijzigde omstandigheden, met name het feit dat de werkzaamheden inmiddels zijn uitgevoerd.

De verzoekende partij stelt dat de verplichting om een nieuwe beslissing te nemen, niet noodzakelijk betekent dat een positieve beslissing moest worden genomen. De vergunningverlenende overheid kan immers ook het nulalternatief overwegen, namelijk het niet toekennen van de vergunning gelet op de gedateerde analyses en veranderde omstandigheden.

De verzoekende partij besluit dat de verwerende partij niet afdoende antwoordt op het middel en benadrukt dat niet louter eenzelfde beslissing kan worden genomen zonder aandacht te hebben voor de gewijzigde context.

4.2

De verzoekende partij stelt in haar wederantwoordnota over het tweede middel dat de verwerende partij voorbij gaat aan de gewijzigde feitelijke omstandigheden.

Ze benadrukt opnieuw dat de landschapsinrichting, die in de bestreden beslissing als voorwaarde wordt opgelegd, nooit aan een openbaar onderzoek werd onderworpen.

5.

De verwerende partij voegt in haar laatste nota toe dat de verzoekende partij niet concretiseert welke feitelijke omstandigheden inmiddels zouden gewijzigd zijn die een vergunning onmogelijk maken.

Volgens de verwerende partij is er geen enkele rechtsgrond die verplicht dat de aanvraagprocedure helemaal moest worden overgedaan.

Beoordeling door de Raad

1.

In het eerste middel voert de verzoekende partij samengevat aan dat de verwerende partij de vergunningsaanvraag niet meer kan inwilligen, aangezien de bestreden beslissing (en de bijhorende vergunningsvoorwaarden) ondertussen werd uitgevoerd en het aanvraagdossier 'achterhaald' is. Ze stelt dat het gaat om een regularisatievergunning en dat de volledige aanvraagprocedure moet over gedaan worden. Hierbij aansluitend voert ze in het tweede middel aan dat een nieuw openbaar onderzoek dan ook moet worden georganiseerd.

2.

Zoals blijkt uit het feitenrelaas heeft de verwerende partij op 25 februari 2011 reeds eerder een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het project, waartegen onder meer door de verzoekende partij een vordering tot schorsing en vernietiging werd ingesteld bij de Raad.

Met een arrest van 30 augustus 2016 vernietigt de Raad (gedeeltelijk) de vergunningsbeslissing van 25 februari 2011 en werd de verwerende partij bevolen een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag.

Wanneer de verwerende partij na een vernietigingsarrest opnieuw uitspraak doet, dient ze het dossier opnieuw in volledigheid te beoordelen, hierbij rekening houdend met het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest.

Het zorgvuldigheidsbeginsel vereist dat de verwerende partij slechts na een zorgvuldig onderzoek en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing neemt. De verwerende partij dient de gegevens die in rechte en feite juist zijn, correct te beoordelen en op grond van deze gegevens in redelijkheid tot een beslissing te komen.

Het beginsel van de materiële motiveringsplicht houdt in dat er voor elke administratieve beslissing in rechte en in feite aanvaardbare motieven moeten bestaan. Dit betekent onder meer dat die motieven moeten steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld en dat de motieven pertinent moeten zijn en de beslissing naar recht moeten kunnen verantwoorden.

De verzoekende partij merkt terecht op dat de verwerende partij als vergunningverlenende overheid bij een herbeoordeling moet uitgaan van de actuele toestand en moet oordelen op grond van de actuele regelgeving. Evenwel toont de verzoekende partij in haar argumentatie geenszins aan dat de bestemming of de bestaande ruimtelijke ordening dermate zijn gewijzigd, dat een nieuwe aanvraag moest worden ingediend en een nieuw openbaar onderzoek vereist was. De bestreden beslissing is van 20 december 2010, en dus zes jaar na de aanvraag (20 juli 2010). Het loutere feit dat er sprake is van een lang tijdsverloop volstaat op zich niet om te overtuigen dat het aanvraagdossier achterhaald is.

3.

3.1

De verzoekende partij houdt voor dat er geen sprake meer is van een stedenbouwkundige vergunning maar van een regularisatievergunning in de zin van artikel 4.2.24 VCRO omdat de werken reeds zijn uitgevoerd. Ze meent dan ook dat een nieuw aanvraagdossier moet ingediend worden, minstens dat een nieuw openbaar onderzoek moet plaatsvinden.

De Raad treedt deze stelling niet bij.

De verwerende partij heeft op 30 december 2016 een herstelbeslissing genomen, na een vernietigingsarrest door de Raad. De oorspronkelijke aanvraag van 2010 ligt nog steeds voor. Het loutere feit dat ondertussen, lopende de procedure de werken zijn uitgevoerd, maakt van de aanvraag nog geen regularisatiedossier.

Uit artikel 4.2.24, §1 VCRO volgt immers dat een regularisatievergunning een vergunning is voor vergunningsplichtige handelingen die reeds zijn aangevat of voltooid op het ogenblik van de vergunningsaanvraag. Op het ogenblik van de aanvraag waren er nog geen werken in uitvoering noch voltooid. Zoals reeds gesteld, de uitvoering van de werken lopende de vorige procedure voor de Raad doet daar geen afbreuk aan. Een vordering bij de Raad heeft op zich geen schorsende werking en de schorsingsvordering van de verzoekende partij tegen de vergunningsbeslissing van 25 februari 2011 werd destijds door de Raad verworpen met een arrest van 4 oktober 2011 met nummer S/2011/0126.

Overigens merkt de Raad ten overvloede op dat een regularisatievergunning overeenkomstig artikel 4.2.24, §4 VCRO ook moet worden beoordeeld met inachtneming van de gebruikelijke beoordelingscriteria en overeenkomstig de gebruikelijke vergunningsprocedure. Het Grondwettelijk Hof heeft eveneens bevestigd dat het loutere feit dat een vergunning tijdens of na het verrichten van vergunningsplichtige handelingen wordt verleend – en niet vooraleer die handelingen worden aangevangen – niet vereist dat de vergunningsprocedure verschillend dient te zijn (GwH 27 januari 2011, nr. 8/2011, B.19.4.2 en GwH 19 september 2014, nr. 129/2014).

De stelling van de verzoekende partij dat de bestreden beslissing betrekking heeft op een regularisatievergunning zodat er sprake is van een schending van het Besluit Dossiersamenstelling en dat noodzakelijke stukken ontbraken in het aanvraagdossier, moet dan ook worden verworpen.

3.2

Uit de thans bestreden herstelbeslissing blijkt dat de verwerende partij klaarblijkelijk niet misleid was en wel degelijk op de hoogte van het feit dat de werken (met inbegrip van de voorwaarden) reeds voltooid waren.

In de aanhef van de bestreden beslissing (en ook bij de bespreking van de historiek) erkent de verwerende partij immers dat de *“aangevraagde werken [...] reeds [werden] uitgevoerd conform deze stedenbouwkundige vergunning”*.

De verzoekende partij wijst in algemene bewoordingen op gewijzigde feitelijke omstandigheden, echter zonder afdoende te concretiseren en aannemelijk te maken dat de verwerende partij niet zou zijn uitgegaan van de actuele toestand. Evenmin voert de verzoekende partij overigens aan dat de verwerende partij is gewicht voor het gewicht van voldongen feiten.

Zoals onder meer blijkt uit de beoordeling van het derde middel, heeft de verwerende partij de aanvraag bovendien beoordeeld aan de hand van het actuele juridische toetsingskader. De verzoekende partij kan dan ook niet voorhouden dat in de motivering van de bestreden beslissing geen rekening wordt gehouden met de gewijzigde context.

3.3

Over de aanvraag werd een openbaar onderzoek georganiseerd van 10 augustus 2010 tot 8 oktober 2010, waarbij onder meer de verzoekende partij een bezwaarschrift heeft ingediend.

Om het nuttig bezwaarrecht van derden niet uit te hollen, moet erover gewaakt worden dat de vergunningverlenende overheid zich niet steunt op gegevens die gedateerd zijn. De verzoekende partij brengt evenwel geen concrete feitelijke elementen naar voor waaruit blijkt dat de situatie ter plaatse in de loop der jaren dermate ingrijpend is gewijzigd dat de bezwaren gebaseerd zouden zijn op achterhaalde gegevens. Ze wijst er enkel op dat het landschapsinrichtingsplan inmiddels werd gerealiseerd, maar formuleert verder geen kritiek op dit aspect van de bestreden beslissing.

Zoals blijkt uit de beoordeling van het vijfde middel toont de verzoekende partij niet aan dat de voorwaarden en planaanpassingen niet in overeenstemming zouden zijn met artikel 4.3.1, §1, tweede en derde lid VCRO. Indien een gewijzigde aanvraag voldoet aan de vereisten van artikel 4.3.1, §1, tweede en derde lid VCRO, dan moeten de gewijzigde plannen in beginsel niet meer onderworpen worden aan nieuw openbaar onderzoek.

De verzoekende partij heeft tijdens het openbaar onderzoek een bezwaarschrift ingediend, dat voornamelijk betrekking had op het gebrek aan alternatievenonderzoek. Zoals hierna zal blijken uit de weerlegging van het zesde, zevende en achtste middel, stelt de Raad vast dat dit bezwaarschrift van de verzoekende partij afdoende werd ontmoet in de bestreden beslissing. Het valt niet in te zien waarom het feit dat de voorwaarden reeds gerealiseerd zijn, enige impact zou hebben op de inhoud van de bezwaren.

De verzoekende partij voert ook niet aan dat de werken zouden zijn uitgevoerd in strijd met de goedgekeurde plannen, zodat mag worden vastgesteld dat deze plannen nog steeds actueel zijn aangezien ze de actuele toestand weergeven.

4.

Het eerste en tweede middel worden verworpen.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept in dit middel de schending in van artikel 7.4.4, §1 VCRO, van artikel 4.4.7, §2 VCRO, van het gewestplan Herentals-Mol, zoals vastgesteld bij koninklijk besluit van 28 juli 1978, van artikel 4.8.3 en artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen (hierna: Inrichtingsbesluit), van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2 en artikel 4.7.1, §2, tweede lid VCRO (hierna: Besluit Handelingen van Algemeen Belang), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna:

Motiveringswet), en van het materiële motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het beginsel “*patere legem quam ipse fecisti*” als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en machtsoverschrijding.

De verzoekende partij zet uiteen dat het project ter hoogte van haar eigendom volgens het gewestplan gedeeltelijk gelegen is in agrarisch gebied en gedeeltelijk gedetermineerd wordt door een reservatiestrook. Ze benadrukt dat de afrit naar Gooreind gelegen is buiten de reservatiestrook en niet in overeenstemming is met de gewestplanbestemming agrarisch gebied.

De verzoekende partij voert aan dat in de bestreden beslissing op een onwettige wijze toepassing wordt gemaakt van artikel 4.4.7, §2 VCRO. Volgens de verzoekende partij hanteert de verwerende partij ten onrechte de oude versie van artikel 3, §1 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang als grondslag. Ze is van oordeel dat de verwerende partij de regelgeving moet toepassen die geldt op het ogenblik dat de beslissing wordt genomen.

Ondergeschikt werpt de verzoekende partij op dat de R14 en N19 alleszins geen gemeentelijke wegen zijn, maar wel gewestwegen, zodat artikel 3, §1 van Besluit Handelingen van Algemeen Belang in de vroegere versie, hoe dan ook niet kan toegepast worden.

2.

De verwerende partij antwoordt dat artikel 3 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang werd gewijzigd met een besluit van de Vlaamse regering van 9 oktober 2015. Ze stelt dat de bepalingen van het wijzigingsbesluit van 9 oktober 2015 slechts van toepassing zijn op vergunningsaanvragen die dateren van na de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit, m.a.w. vanaf 22 november 2015. De aanvraag die tot de bestreden beslissing heeft geleid, dateert van 30 juli 2010.

Verder zet de verwerende partij uiteen dat de aansluitingsweg naar Gooreind een lokale aansluiting betreft, die slechts over een kort tracé gesitueerd is in agrarisch gebied. Volgens de verwerende partij betreft het een lokale of gemeentelijke verkeersweg met maximaal twee rijstroken zodat voldaan is aan de voorwaarden van artikel 3, §1 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang.

3.

De tussenkomende partij dient geen schriftelijke uiteenzetting in.

4.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij dat de kwestieuze weg deel uitmaakt van de ontwikkeling van de R14 en de N19, die geen gemeentelijke wegen zijn. Ze herhaalt dat de verbindingsweg tussen Gooreind en de R14 moet worden gekwalificeerd als een gewestweg met twee rijstroken, wat niet wordt vermeld in de opsomming van artikel 3 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang. Alleszins wordt, volgens de verzoekende partij, niet gemotiveerd waarom deze weg een ruimtelijk beperkte impact heeft. De verzoekende partij benadrukt dat artikel 4.4.7 VCRO als afwijkingsbepaling restrictief moet worden toegepast.

5.

In haar laatste nota herhaalt de verwerende partij dat het wel degelijk een lokale aansluiting betreft over een beperkt tracé, en dus geenszins een gewestweg.

Beoordeling door de Raad

1.

Het wordt niet betwist dat de nieuw aan te leggen N19g een hoofdverkeersvoorziening is die volgens het gewestplan gelegen is in een reservatiezone, als overdruk op agrarisch gebied. Zoals de Raad reeds heeft vastgesteld in het arrest RvVb 30 augustus 2016, nr. RvVb/A/1516/1499, blijkt afdoende dat de nieuwe N19g in overeenstemming is met de overdruk voor de aanleg van een 'hoofdverkeersweg'. In zoverre de verzoekende partij – zonder enige verdere toelichting – de schending aanvoert van artikel 4.8.3 Inrichtingsbesluit, dient het middelonderdeel te worden verworpen.

De verzoekende partij voert geen betwisting over de planologische toets die in de bestreden beslissing wordt doorgevoerd omtrent '*Tunnel Oudetongelseweg*', '*Omlegging Hanestrik*', '*Tunnel Roerdompraat*' en '*Tunnel Zaardenstraat*'.

Het middel heeft in essentie dan ook louter betrekking op de planologische toets van '*Aansluiting van Gooreind op het toekomstig kruispunt R14/N19g*'. Met de aanvraag wordt een voorheen bestaande rechtstreekse aansluiting van de gemeenteweg Gooreind op de R14 afgesloten met bomen en groenvoorziening, zodat Gooreind in zuidelijke richting een doodlopende straat wordt. De aanvraag voorziet in een nieuwe verbinding tussen Gooreind en het kruispunt R14/N19g, ter hoogte van de eigendom van de verzoekende partij. Deze nieuwe weg is gelegen in het agrarisch gebied zonder dat hiervoor een reservatiestrook is voorzien in het gewestplan.

2.

De verwerende partij erkent dat de nieuwe aansluitingsweg, die Gooreind verbindt met het nieuwe kruispunt van de R14 en de N19g, niet in overeenstemming is met de gewestplanbestemming agrarisch gebied.

De verwerende partij oordeelde in haar eerdere vergunningsbeslissing van 25 februari 2011 dat de aansluitingsweg toch voor vergunning in aanmerking komt op grond van de afwijkmogelijkheid die voorzien is in het destijds geldende artikel 4.4.7, §2 VCRO (alvorens het werd gewijzigd door artikel 27 van het decreet van 11 mei 2012 naar handelingen met een ruimtelijk beperkte impact). De verwerende partij is in deze beslissing van oordeel dat het gaat om een kleine wijziging aan een bestaande weg in de zin van het destijds geldende artikel 3, §2, tweede lid van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang.

De Raad oordeelt in het vernietigingsarrest RvVb 30 augustus 2016, nr. RvVb/A/1516/1499 dat niet was aangetoond dat voldaan was aan de voorwaarden uit artikel 3, §2 van het vermelde besluit van 5 mei 2000. De Raad stelt immers vast dat de verbindingsweg een nieuwe weg betreft, en dus geen 'aanpassing van een bestaande weg'. Bovendien is de Raad van oordeel dat niet afdoende werd nagegaan of de aangevraagde handelingen 'de grenzen van het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden niet overschrijden'. De Raad besluit dat uit de beslissing niet in redelijkheid kan afgeleid worden dat de verbindingsweg als een 'kleine' handeling van algemeen belang kon worden beschouwd.

Wanneer de verwerende partij na een vernietigingsarrest opnieuw uitspraak doet, dient ze het dossier opnieuw in volledigheid te beoordelen, hierbij rekening houdend met het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest. Het gezag van gewijsde van een vernietigingsarrest strekt zich uit tot alle motieven die aan de vernietiging ten grondslag liggen en er de noodzakelijke

ondersteuning van uitmaken in de mate dat die motieven betwistingen beslechten die typisch zijn voor die zaak.

Gelet op de voormelde vernietigingsmotieven, vereisen de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel, dat de verwerende partij haar herstelbeslissing op dit punt des te concreter en zorgvuldiger motiveert.

Om te voldoen aan de formele motiveringsplicht dient de verwerende partij de redenen op te geven waarop ze haar beslissing steunt, zodat het voor een belanghebbende mogelijk is met kennis van zaken tegen de beslissing op te komen. Om te voldoen aan de materiële motiveringsplicht moeten de opgegeven motieven moeten afdoende gemotiveerd en pertinent zijn om de genomen beslissing naar recht te verantwoorden.

3.

De verwerende partij motiveert in de bestreden beslissing afdoende waarom ze ditmaal een andere juridische grondslag hanteert dan in de vernietigde beslissing van 25 februari 2011.

Sedert het tijdstip van de vorige bestreden beslissing werd de inhoud van artikel 4.4.7, §2 VCRO immers gewijzigd bij decreet van 11 mei 2012 houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en wijziging van de regelgeving wat de opheffing van het agentschap Ruimtelijke Ordening betreft (BS 6 juni 2012, 31.762, in werking getreden op 1 september 2012), zodat deze bepaling thans als volgt luidt:

“§2 In een vergunning voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, mag worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften. Handelingen van algemeen belang kunnen een ruimtelijk beperkte impact hebben vanwege hun aard of omvang, of omdat ze slechts een wijziging of uitbreiding van bestaande of geplande infrastructuren of voorzieningen tot gevolg hebben.

De Vlaamse Regering bepaalt welke handelingen van algemeen belang onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen. Ze kan ook de regels bepalen op basis waarvan kan worden beslist dat niet door haar opgesomde handelingen toch onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen.”

Uit deze decreetsbepaling volgt dat de Vlaamse regering de handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, bepaalt, waarvoor, met toepassing van artikel 4.4.7, §2 VCRO, een vergunning kan worden verleend in afwijking van de stedenbouwkundige voorschriften.

Aan deze bepaling wordt uitvoering gegeven met het besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 2012 tot wijziging van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang. Hierbij werd Hoofdstuk III ‘De handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben of als dergelijke handelingen beschouwd kunnen worden’, dat enkel bestaat uit artikel 3, vervangen.

Het Besluit Handelingen van Algemeen Belang, zoals van toepassing ten tijde van de thans bestreden herstelbeslissing, maakt in artikel 3 voortaan een onderscheid tussen (§1) ‘handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben’, (§2) ‘handelingen die kunnen beschouwd worden als handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben’ en (§3) ‘handelingen die niet in §1 of §2 zijn vermeld, maar waarvan het vergunningverlenende bestuursorgaan kan vaststellen, op gemotiveerd verzoek van de

aanvrager, dat een handeling van algemeen belang een ruimtelijk beperkte impact heeft zoals bedoeld in artikel 4.4.7, §2 VCRO’.

Hieruit volgt dat een vergunningverlenende overheid in afwijking van de gewestplanbestemming alsnog een stedenbouwkundige vergunning kan verlenen voor een constructie die valt onder artikel 3, §1 Besluit Handelingen van Algemeen Belang. Die gevallen worden van rechtswege geacht een ruimtelijk beperkte impact te hebben.

4.

In de huidig bestreden beslissing oordeelt de verwerende partij dat het gewijzigde artikel 4.4.7, §2 VCRO en artikel 3, §1 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang als rechtsgrond kunnen dienen om tegemoet te komen aan de planologische onverenigbaarheid van de verbindingsweg tussen Gooreind en het kruispunt R14/N19g.

De verzoekende partij voert aan dat de verwerende partij in de bestreden beslissing toepassing maakt van de verkeerde versie van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang aangezien dit besluit nogmaals werd gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 9 oktober 2015.

De verzoekende partij gaat in haar betoog evenwel verkeerdelijk uit van de veronderstelling dat voor de toepassing van dit latere wijzigingsbesluit moet gekeken worden naar de datum van de bestreden beslissing.

Het wijzigingsbesluit van de Vlaamse regering van 9 oktober 2015 voorziet in artikel 3 in een overgangsbepaling die bepaalt dat de wijzigingen slechts van toepassing zijn op vergunningsaanvragen die worden ingediend vanaf de datum van inwerkingtreding van het besluit.

De aanvraag dateert van 20 juli 2010 en dus van vóór de inwerkingtreding van het wijzigingsbesluit (op 22 november 2015), zodat de door het besluit van 9 oktober 2015 gewijzigde bepalingen niet van toepassing zijn. De verwerende partij heeft terecht gesteund op artikel 3, §1 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang zoals het gold vóór dit wijzigingsbesluit.

Het middelenonderdeel dat in de bestreden beslissing reeds toepassing diende gemaakt te worden van het gewijzigde artikel 3, §1 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang, mist dan ook juridische grondslag.

5.

Artikel 3, §1 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang, zoals van toepassing op de aanvraag en geciteerd in de bestreden beslissing, bepaalt het volgende:

“Als handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, als vermeld in artikel 4.4.7, § 2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, worden de handelingen beschouwd die betrekking hebben op :

1° de aanleg, wijziging of uitbreiding van :

a) openbare fiets-, ruiter- en wandelpaden, en andere paden ten behoeve van de zwakke weggebruiker;

b) gemeentelijke verkeerswegen met maximaal twee rijstroken;

2° de aanhorigheden en kunstwerken bij lijninfrastructuur;

...”

De verzoekende partij betwist niet dat de aanvraag betrekking heeft op een handeling van algemeen belang.

Wel voert de verzoekende partij aan dat geen toepassing kon worden gemaakt van de voormelde afwijkingsbepaling, aangezien de 'R14 en de N19' (wellicht bedoelt ze hier de N19g) gewestwegen zijn, en dus geen gemeentelijke weg.

De verzoekende partij gaat voorbij aan het motief dat enkel een afwijking wordt voorzien met betrekking tot de verbindingsweg tussen Gooreind en het nieuwe kruispunt R14/N19g en dus níet met betrekking tot de gewestwegen R14 of N19g zelf.

Uit het dossier (o.a. nota bij de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag, p. 153, figuur 46 en plan nummer 021456 '*Ontworpen toestand wegenis grondplan + lengteprofiel R14*') blijkt duidelijk dat deze lokale aansluitingsweg van een totaal andere grootteorde is dan de R14 en de N19g. De verzoekende partij betwist niet dat deze verbindingsweg (die klaarblijkelijk eveneens straatnaam 'Gooreind' krijgt) een gemeentelijke weg betreft met maximaal twee rijstroken.

De verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat de verwerende partij artikel 3, §1 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang niet kan hanteren als rechtsgrond voor het verlenen van een vergunning voor de lokale verbindingsweg tussen de gemeenteweg Gooreind en het kruispunt R14/N19g.

6.

De verzoekende partij beperkt zich verder tot de algemene stelling dat de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is. Nochtans blijkt duidelijk uit de bestreden beslissing dat de verwerende partij toepassing maakt van artikel 4.4.7, §2 VCRO en de geldende versie van artikel 3, §1 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang op basis waarvan de aanleg van een gemeentelijke verkeersweg met maximaal twee rijstroken en aanhorigheden bij lijninfrastructuur beschouwd wordt als handelingen met een ruimtelijk beperkte impact. Uit de motivering blijkt genoegzaam dat de verwerende partij de toepassingsvoorwaarden van de afwijkingsmogelijkheid heeft onderzocht en beoordeeld én waarom de verwerende partij de verbindingsweg beschouwt als een handeling van algemeen belang met een ruimtelijk beperkte impact.

Waar de verzoekende partij in haar wederantwoordnota opwerpt dat de motivering omtrent de beperkte ruimtelijke impact niet volstaat, gaat ze eraan voorbij dat handelingen opgelijst in artikel 3, §1 Besluit Handelingen van Algemeen Belang van rechtswege geacht worden een ruimtelijk beperkte impact te hebben.

In de aanhef van de uiteenzetting van het middel voert de verzoekende partij nog de schending aan van artikel 4.8.3 en 11 van het Inrichtingsbesluit en van het beginsel "*patere legem quam ipse fecisti*" zonder verdere verduidelijking. Verder citeert ze de beoordeling uit het arrest RvVb 30 augustus 2016, nr. RvVb/A/1516/1498. Dit laatste arrest heeft betrekking op het deelproject Geel-West en de toepassing van de afwijkingsmogelijkheid uit artikel 4.4.7, §1 VCRO. Dit betoog is volstrekt niet dienstig aangezien het belang van de verzoekende partij beperkt is tot het deelproject Geel-Kasterlee en het onderhavig middel betrekking heeft op artikel 4.4.7, §2 VCRO.

7.

Het derde middel wordt verworpen.

D. Vierde middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert in het vierde middel de schending aan van artikel 2 van de richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (hierna: Project-MER-richtlijn), van artikel 4.1.4 van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM), artikel 4.3.3 DABM en artikel 4.3.4 DABM, van artikel 23 Grondwet, van artikel 1.1.4 VCRO en artikel 4.7.26/1, §3 VCRO en van het redelijkheids-, zorgvuldigheids- en voorzorgsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij voert aan dat niet kan worden betwist dat voor de aanvraag een project-MER vereist was. Ze wijst erop dat de project-MER's dateren van 2008, dus negen jaar voorafgaand aan de bestreden beslissing. Volgens de verzoekende partij zijn deze hopeloos verouderd en voldoen ze daarom inhoudelijk niet meer aan de kwaliteitsvereisten. Ze stelt dat de verwerende partij de aanvraag overeenkomstig artikel 4.7.26/1, §3 VCRO onontvankelijk dient te verklaren. De verzoekende partij benadrukt dat de kwaliteitsbeoordeling van de verzamelde informatie (artikel 4.1.4, §2, 2° DABM) essentieel is bij de milieueffectenbeoordeling. Ze vervolgt dat er sprake is van een manifest onzorgvuldige houding in hoofde van de verwerende partij aangezien ze de aanvraag moet weigeren of onontvankelijk verklaren.

De verzoekende partij wijst op de analogie met de procedure in het kader van de MER-ontheffing, waar wordt bepaald dat ontheffing mogelijk is '*wanneer een nieuw project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens kan bevatten*'. Volgens de verzoekende partij handelt de verwerende partij kennelijk onredelijk en onzorgvuldig door enerzijds te erkennen dat er sprake is van gewijzigde omstandigheden en anderzijds te oordelen op basis van een gedateerd en ontoereikend project-MER.

2.

De verwerende partij antwoordt dat het feit dat het project-MER dateert van jaren geleden, op zich onvoldoende is om voor te houden dat een nieuw project-MER vereist is. Ze werpt op dat de verzoekende partij niet aantoont dat het project-MER achterhaald is.

3.

De tussenkomende partijen dienen geen schriftelijke uiteenzetting in.

4.

De verzoekende partij voegt in haar wederantwoordnota nog toe dat een regularisatievergunning ingaat tegen de vereiste overeenkomstig de Project-MER-richtlijn dat de milieueffectenbeoordeling moet plaatsvinden vóór de vergunningverlening. Volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie is een regularisatievergunning enkel mogelijk bij buitengewone omstandigheden of mits passende motivering. Ze werpt op dat uit de motivering van de bestreden beslissing niet blijkt dat er sprake is van 'buitengewone omstandigheden' zodat de beslissing niet in overeenstemming is met de Project-MER-richtlijn.

Verder zet de verzoekende partij uiteen dat de gegevens uit het project-MER achterhaald zijn omwille van de gewijzigde omstandigheden. Ze licht toe dat de vermelding van de buslijnen niet

meer actueel is, dat de mobiliteitsdruk veranderd is zodat de verkeerscijfers niet accuraat zijn en dat geen rekening gehouden wordt met de toename van het aantal logistieke bewegingen ingevolge de capaciteitsverhoging van het Albertkanaal. Ze wijst erop dat het project-MER gegevens hanteert uit 2003, zodat dit niet voldoet aan de kwaliteitsvereisten. De verzoekende partij besluit dat de verwerende partij niet motiveert waarom de gegevens uit het project-MER nog accuraat zouden zijn.

5.

De verwerende partij voegt in haar laatste nota niets toe.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 2, eerste lid Project-MER-richtlijn bepaalt:

“De lidstaten treffen de nodige maatregelen om te verzekeren dat een vergunning vereist is voor projecten die een aanzienlijk milieueffect kunnen hebben, onder meer gezien hun aard, omvang of ligging, en dat een beoordeling van hun effecten plaatsvindt alvorens een vergunning wordt verleend. Deze projecten worden omschreven in artikel 4.”

Overeenkomstig artikel 4.3.2, §1 DABM wijst de Vlaamse regering, aan de hand van de criteria die worden omschreven in de bij het decreet gevoegde bijlage II, de categorieën van projecten aan waarvoor een project-MER moet worden opgesteld.

Bijlage I bij het Project-MER-besluit bepaalt de categorieën van projecten die overeenkomstig artikel 4.3.2, §1 DABM aan de milieueffectrapportage worden onderworpen en waarvoor een project-MER moet worden opgesteld. Rubriek 9 bevat de ‘aanleg van autosnelwegen en autowegen, met inbegrip van hoofdwegen’. Ook bijlage I, 7b) van de Project-MER-richtlijn duidt de ‘aanleg van autosnelwegen en autowegen’ aan als project-MER-plichtige projecten.

Het leidt dan ook geen twijfel dat alleszins een project-MER moest worden opgesteld voor de aanvraag, en dat dit project-MER moet voldoen aan de in titel IV, hoofdstuk III DABM relevante bepalingen. Partijen betwisten dit ook niet.

2.

In zoverre het middel betrekking heeft op het project-MER dat op 14 februari 2008 werd goedgekeurd voor het deelproject Geel-West, heeft de verzoekende partij – gelet op de beoordeling *sub* V.B. – geen belang bij kritiek die gericht is op dit deelproject.

3.

Uit het dossier blijkt dat de dienst Mer omtrent het deelproject Geel-Kasterlee een project-MER heeft goedgekeurd op 23 juni 2008 met als opschrift ‘*Kempense Noord-Zuid verbinding tussen Kasterlee en Geel*’. Het wordt niet betwist dat dit project-MER deel uitmaakt van het aanvraagdossier dat het voorwerp uitmaakte van het openbaar onderzoek.

Aangezien een project-MER werd opgemaakt voor de gevraagde werken, dient het middelenonderdeel waarin de schending wordt aangevoerd van artikel 4.3.3 DABM – dat betrekking heeft op de mogelijkheid tot ontheffing van de rapportageverplichting – te worden verworpen.

4.

De Raad is niet bevoegd om, wat de intrinsieke degelijkheid van het project-MER betreft, zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de dienst Mer. Hij kan enkel nagaan of de dienst Mer wettig tot de beslissing is gekomen, en dus op grond van juiste feitelijke gegevens in redelijkheid heeft kunnen beslissen dat het project-MER voldoende informatie bevat om het aspect milieu voldoende te kunnen beoordelen bij de stedenbouwkundige aanvraag.

De Raad wijst erop dat de vergunningverlenende overheid desgevallend moet onderzoeken in welke mate wettelijke, planologische en ruimtelijke wijzigingen relevant zijn voor de bruikbaarheid van een bepaald project-MER in het kader van de totstandkoming van haar beslissing.

De verzoekende partij voert aan dat het project-MER inhoudelijk niet voldoet aan de nodige kwaliteitsvereisten, maar preciseert op geen enkele manier welk onderdeel of vereiste informatie in het project-MER, zoals voorgeschreven in artikel 4.3.7 DABM, zou ontbreken. De verzoekende partij beperkt zich in haar verzoekschrift tot een theoretische opsomming van een aantal elementen en bepalingen, zonder verdere verduidelijking op welke manier deze werden geschonden. Ze stelt de actualiteit van het project-MER in vraag, in het licht van de gewijzigde omstandigheden, maar geeft geen verdere toelichting waarom het project-MER volgens haar achterhaald zou zijn. De algemene opmerking in het verzoekschrift dat de rapportering 'verouderd' zou zijn, kan niet volstaan om aannemelijk te maken dat de milieueffectenbeoordeling haar actualiteitswaarde heeft verloren. Hoewel van de verzoekende partij weliswaar niet mag verwacht worden dat ze over dezelfde technische expertise beschikt als MER-deskundigen, behoort het tot de stelplicht om – minstens in grote lijnen – aan te geven op welke punten de project-MER verouderd en dus niet meer actueel zou zijn.

5.

In haar wederantwoordnota vermeldt de verzoekende partij wel een aantal concretere gegevens uit het project-MER zonder te verduidelijken waarom ze dit niet reeds in haar inleidend verzoekschrift kon opnemen. De verzoekende partij wijst op gewijzigde busverbindingen van De Lijn, een VRT-nieuwsbericht met betrekking tot de toenames van files en een capaciteitsverhoging van het Albertkanaal. Ze bekritiseert dat in het project-MER rekening werd gehouden met gegevens die dateren van 2003.

Overigens gaat de verzoekende partij uit van een te selectieve lezing van de stukken van het dossier. Anders dan wat ze voorhoudt, werd in het betrokken project-MER, en nadien in de bestreden beslissing zelf, de impact in kaart gebracht van een mogelijke toename van het wegverkeer en werd rekening gehouden met verschillende toekomstscenario's. Dat hierbij niet uitdrukkelijk wordt verwezen naar een toenemend aantal files of een capaciteitsverhoging van het Albertkanaal, betekent niet dat het rapport geen duidelijk beeld geeft van de impact van toekomstige ontwikkelingen.

De Raad stelt vast dat men zich bij de opmaak van het project-MER bewust was van de groei en verhoogde verkeersintensiteiten. Bij wijze van voorbeeld kan verwezen worden naar het onderzoek naar 'Mens-Mobiliteitsaspecten' waarin onder meer wordt gerefereerd naar het te verwachten scenario dat "*Turnhout een steeds belangrijker plaats wordt voor logistieke bedrijven*" en "*dat de noord-zuid Kempen (...) belangrijker (zal) worden met deze groei*" (project-MER, p. 145 en p. 314). Niet alleen bij de discipline 'Mobiliteit', maar ook bij de discipline 'Lucht' en 'Geluid en trillingen' wordt rekening gehouden met toekomstprognoses die uitgaan van een verhoogde verkeersaantrekkingskracht. Zo wordt onder meer gesteld dat er een verbetering van de luchtkwaliteit verwacht wordt "*ondanks de voorziene globale toename van dit wegverkeer*" (project-MER, p.

341). Bij het onderzoek naar ‘Mens-Ruimtelijke & Hinderaspecten’ wordt eveneens uitgegaan van prognoses met toegenomen verkeersintensiteiten (project-MER, p. 260 en p. 507).

De dienst Mer bevestigt in haar goedkeuringsbesluit dat in het project-MER een goed overzicht wordt gegeven van de huidige referentiesituatie en de toekomstige gebiedstoestand, telkenmale “*voldoende gerapporteerd a.d.h.v. modelresultaten*” (goedkeuringsbesluit, p. 7). De dienst Mer besluit dat in het project-MER met alle beschikbare informatie rekening werd gehouden en dat het voldoende informatie bevatte om het aspect milieu een volwaardige plaats te geven bij de verdere besluitvorming.

In zoverre de verzoekende partij in haar wederantwoordnota verwijst naar een verhoogde capaciteit van het Albertkanaal, stelt de Raad vast dat het Albertkanaal niet gelegen is binnen het projectgebied Geel-Kasterlee en dat de verzoekende partij op geen enkele manier verduidelijkt waarom dit een doorslaggevend element zou zijn. Overigens wordt in de bestreden beslissing wel degelijk melding gemaakt van de verbreding van het Albertkanaal, zodat de verwerende partij zich hiervan wel bewust was (bestreden beslissing, p. 43). Ook met betrekking tot gewijzigde busverbindingen van De Lijn, maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat dit aspect de beoordeling van de milieueffecten ook maar enigszins zou beïnvloeden.

Los van de vraag of de laattijdige argumentatie van de verzoekende partij in de wederantwoordnota niet getuigt van een deloyale proceshouding, kunnen de aangehaalde elementen derhalve hoe dan ook niet overtuigen om te besluiten dat de project-MER niet langer actueel was op het ogenblik van de bestreden beslissing.

6.

Aangezien de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat het project-MER niet meer actueel zou zijn, kan ze evenmin worden bijgetreden in haar stelling dat de bestreden beslissing – door te steunen op de conclusies van het conform verklaarde project-MER – onzorgvuldig of onredelijk is .

Verder betwist de verzoekende partij niet dat de verwerende partij de besluiten en gevolgtrekkingen uit het project-MER afdoende heeft betrokken in haar verdere besluitvorming. De verwerende partij motiveert dat de milieueffecten aan de hand van de opgelegde milderende maatregelen kunnen worden opgevangen en implementeert deze milderende maatregelen in de bestreden beslissing (bestreden beslissing, p. 51-52). De verzoekende partij formuleert hierop geen kritiek en maakt niet aannemelijk dat het besluit – dat de bestreden beslissing niet leidt tot aanzienlijke milieueffecten – foutief of kennelijk onredelijk zou zijn.

7.

In zoverre de verzoekende partij in haar wederantwoordnota stelt dat een regularisatievergunning in principe in strijd is met de Project-MER-richtlijn, geeft ze nog een andere draagwijdte aan het vierde middel. Zoals reeds vastgesteld bij de beoordeling van het eerste middel, kan de bestreden beslissing niet beschouwd worden als een regularisatievergunning, aangezien de werken nog niet werden uitgevoerd op het ogenblik van de milieueffectenbeoordeling en op het ogenblik van de vergunningsaanvraag. De verwijzing naar de rechtspraak van het Hof van Justitie hieromtrent (HvJ 3 juli 2008, nr. C-215/06) is dan ook niet dienend.

Het loutere feit dat de gevraagde werken ondertussen werden gerealiseerd, betekent op zich ook niet dat het rapport achterhaald is. Uit de bestreden beslissing blijkt overigens dat de verwerende partij zich bewust is van het feit dat de gevraagde werken reeds werden uitgevoerd.

Zoals uit de voorgaande beoordeling blijkt, is het voorwerp van de bestreden beslissing wel degelijk hetzelfde als het project dat het voorwerp uitmaakte van het project-MER. De verzoekende partij kan in haar wederantwoordnota niet nuttig verwijzen naar de analogie met het arrest RvVb 27 juni 2017, nr. A/1617/0983, aangezien in dat dossier sprake was van een nieuwe aanvraag waarbij verwezen werd naar een project-MER dat betrekking had op een vorige aanvraag (met een ander voorwerp).

8.

In het licht van wat voorafgaat, maakt de verzoekende partij niet voldoende inzichtelijk dat de milieueffectenbeoordeling behept zou zijn met gebreken en toont ze niet aan dat de ingeroepen bepalingen werden geschonden.

Het vierde middel wordt verworpen.

E. Vijfde middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept in het vijfde middel de schending in van artikel 4.2.19, §1 VCRO en artikel 4.3.1, §1 VCRO en van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij stelt vast dat in de bestreden beslissing vier pagina's voorwaarden worden geformuleerd, zodat onmogelijk beweerd kan worden dat het louter bijkomstige zaken betreft.

Ze wijst erop dat de voorwaarde met betrekking tot de landschapsinrichting (overeenkomstig het advies van het Agentschap Onroerend Erfgoed) inhoudt dat er onteigeningen moeten gebeuren. Deze voorwaarde is volgens haar dus wel degelijk afhankelijk van een verdere beoordeling.

Ze bekritiseert verder de voorwaarde '*dat een verbeterde filter moet worden aangebracht overeenkomstig het advies van de Vlaamse Milieumaatschappij*', aangezien dit betekent dat nog een bijkomende stedenbouwkundige vergunning vereist is.

Volgens de verzoekende partij is ook de voorwaarde inzake het vereiste overleg tussen de aanvrager, de (vroegere) nv De Scheepvaart en de stad Geel (omtrent de afwatering van het grachtenstelsel), onvoldoende precies. Ze is van oordeel dat er geen zekerheid is dat het overleg daadwerkelijk zal plaatsvinden zodat het een onwettige voorwaarde betreft.

Tot slot werpt ze op dat de vooropgestelde voorwaarde dat de nodige voorzorgsmaatregelen inzake beperking van de geluidshinder moeten worden genomen, te onduidelijk is.

2.

De verwerende partij antwoordt dat de voorwaarden wel degelijk voldoende precies zijn en niet afhankelijk van een bijkomende beoordeling door de overheid.

De verwerende partij wijst erop dat de verzoekende partij erkent dat de flankerende landschapsinrichting werd gerealiseerd vooraleer de werken zijn uitgevoerd. Ze meent dat de vereiste onteigeningen niet noodzakelijk tot een bijkomende beoordeling.

Volgens de verwerende partij zijn ook de voorwaarden uit het advies van de Vlaamse Milieumaatschappij niet voor interpretatie vatbaar. Er wordt enkel gesteld dat 'desgevallend' een afzonderlijke stedenbouwkundige vergunning moet worden aangevraagd voor de filter. Ook de voorwaarde tot overleg (in navolging van het advies van nv De Scheepvaart) is afdoende duidelijk.

Tot slot antwoordt de verwerende partij dat de voorwaarde met betrekking tot de geluidshinder logischerwijze pas kan blijken na uitvoering van de bestreden beslissing, zodat in de stedenbouwkundige vergunning zelf nog geen concretere voorzorgsmaatregelen konden worden geformuleerd.

3.

De tussenkommende partijen dienen geen schriftelijke uiteenzetting in.

4.

De verzoekende partij voegt in haar wederantwoordnota toe dat de beoordeling van de (geluids)hinder niet kan worden doorgeschoven naar een moment na de vergunningverlening. Een voorwaarde die afhankelijk is van een onzekere toekomstige gebeurtenis en afhankelijk van een derde, is niet voldoende precies.

Ze herhaalt dat de voorwaarde uit het advies van de Vlaamse Milieumaatschappij (omtrent het overleg voor een verbeterde filter) afhankelijk is van een bijkomende beoordeling door de overheid en dus onwettig. Volgens de verzoekende partij is er geen zekerheid over de plaatsing van de filters en de locatiekeuze. Alleszins is volgens haar de voorwaarde te vaag, aangezien de aanvrager deze naar goeddunken zou kunnen aanpassen.

5.

De verwerende partij voegt in haar laatste nota niets toe.

Beoordeling door de Raad

1.

Met de bestreden beslissing wordt een stedenbouwkundige vergunning verleend onder de voorwaarden die werden geformuleerd door de verschillende adviesinstanties, met name het Agentschap voor Natuur en Bos, het Agentschap Onroerend Erfgoed (destijds nog het Agentschap Ruimte en Erfgoed), de Vlaamse Milieumaatschappij, de (vroegere) nv De Scheepvaart, de brandweer, het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Westerlo en van de stad Geel. Verder worden in de bestreden beslissing milderende maatregelen uit het project-MER overgenomen.

2.

Uit artikel 4.3.1, §1 VCRO, zoals van toepassing ten tijde van de bestreden beslissing, volgt dat de aanvragen die door de vergunningverlenende overheid onverenigbaar worden geacht met het recht en/of de goede ruimtelijke ordening, toch kunnen worden verleend wanneer de overeenstemming met het recht en de goede ruimtelijke ordening kan worden gewaarborgd door het opleggen van voorwaarden, met inbegrip van een beperkte aanpassing van de ter beoordeling voorliggende plannen. Hiertoe is wel vereist dat die voorwaarden overeenkomstig artikel 4.2.19 VCRO voldoende precies zijn bepaald, redelijk zijn in verhouding tot de vergunde handelingen, dat ze kunnen verwezenlijkt worden door enig toedoen van de aanvrager en ze de

uitvoering van de vergunde handelingen niet afhankelijk maken van een bijkomende beoordeling door de overheid.

In de mate de voorwaarden een wijziging aan de plannen met zich meebrengen, verduidelijkt de verzoekende partij niet waarom de verwerende partij artikel 4.3.1, §1, tweede en derde lid VCRO op onrechtmatige of onredelijke wijze heeft toegepast. Ze zet immers niet op aannemelijke wijze uiteen dat niet voldaan zou zijn aan (minstens) één van de voorwaarden van artikel 4.3.1, §1, tweede en derde lid VCRO.

Het argument van de verzoekende partij dat de bestreden beslissing “*tot wel vier pagina's*” voorwaarden bevat, volstaat niet om de Raad – in het licht van de concrete gegevens van het dossier (de bestreden beslissing telt overigens zelf een 55-tal pagina's) – te overtuigen dat de voorwaarden een essentiële wijziging van het gehele project met zich brengen.

In de mate de verzoekende partij aanvoert dat de voorwaarden geen kennelijk bijkomstige zaken betreft en hieraan doorslaggevende waarde lijkt te geven, lijkt ze het middel te steunen op het vroegere artikel 4.3.1, §1, tweede lid VCRO. Hierbij gaat ze voorbij aan de decreetswijziging van 2014 waarbij werd verduidelijkt dat planwijzigingen of moeten tegemoetkomen aan de adviezen of aan de standpunten, opmerkingen en bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek zijn ingediend of betrekking moeten hebben op kennelijk bijkomstige zaken (eigen markering). Wanneer de aanpassingen tegemoet komen aan de opmerkingen van adviesinstanties, geldt de vereiste van ‘kennelijk bijkomstige zaken’ niet. De bewering dat de aanpassingen geen betrekking zouden hebben op een kennelijke bijkomstige zaak, is dus niet doorslaggevend. Uit de bestreden beslissing en de stukken van het dossier blijkt immers dat de planaanpassingen in het voorliggend geval werden doorgevoerd op advies van voormelde instanties.

3.

Er moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij zich in haar verzoekschrift verder beperkt tot het bekritisieren van een viertal voorwaarden uit de bestreden beslissing, waarbij ze voornamelijk stelt dat deze te vaag zijn en afhankelijk van een bijkomende beoordeling.

3.1

Vooreerst voert de verzoekende partij aan dat de flankerende landschapsinrichting teveel beoordelingsruimte laat, aangezien hiervoor nog een onteigening vereist zou zijn.

Op de bouwplannen in het initiële aanvraagdossier werd reeds een landschapsinrichting weergegeven in navolging van de voorgestelde maatregelen uit het project-MER (onder meer aanplantingen en een brug met paalconstructie ter hoogte van het beschermd landschap ‘Gooreind’). Naar aanleiding van het advies van het Agentschap Ruimte en Erfgoed werden aan deze initiële landschapsinrichting een aantal aanpassingen doorgevoerd, waaruit blijkt dat onder meer nog een bijkomende boomaanplanting moet gebeuren ter hoogte van het beschermd landschap ‘Gooreind’. Dit voorwaardelijk advies wordt geciteerd in de bestreden beslissing (bestreden beslissing, p. 9-11) en de aangepaste plannen zijn als bijlage gevoegd.

De verwerende partij erkent over het aangepaste inrichtingsvoorstel dat het noodzakelijk is dat de aanvrager eigenaar is van de gronden waarop de beplantingen moet gebeuren. In de bestreden beslissing stelt de verwerende partij vast dat er hiervoor twee onteigeningsplannen zijn opgemaakt en dat deze zijn goedgekeurd door de minister (op 17 februari 2011 en op 24 februari 2011). De verwerende partij besluit dat er voldoende garanties zijn dat het Agentschap

Wegen en Verkeer invulling zal kunnen geven aan de landschapsstudie en deze effectief zal uitvoeren.

De bewering van de verzoekende partij dat de voorwaarde met betrekking tot de landschapsinrichting nog afhankelijk is van een bijkomende beoordeling kan dan ook niet overtuigen. De verzoekende partij levert geen enkele kritiek op de voormelde motieven en betwist niet dat de vereiste onteigeningen afgerond zijn.

Volledigheidshalve brengt de Raad in herinnering dat een vergunning hoe dan ook steeds afgeleverd wordt onder voorbehoud van zakelijke rechten en dat de vraag of de vergunninghouder beschikt over de vereiste burgerlijke rechten om de vergunning te realiseren, een discussie is waarover de Raad zich in principe niet kan uitspreken.

3.2

Verder bekritiseert de verzoekende partij de voorwaarde dat een verbeterde filter 'overeenkomstig het advies van de Vlaamse Milieumaatschappij' vereist is, aangezien ook deze voorwaarde afhankelijk zou zijn van een bijkomende beoordeling.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing een nadere concrete invulling wordt gegeven aan deze voorwaarde en dat in deze context voldoende duidelijk blijkt wat wordt bedoeld.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat reeds voorafgaand aan de aanvraag overleg heeft plaatsgevonden met de Vlaamse Milieumaatschappij. Tijdens dit vooroverleg heeft de Vlaamse Milieumaatschappij onder meer gevraagd om ter bevordering van de waterkwaliteit verbeterde filters te plaatsen bij de afwatering richting de Rulloop en de Kleine Nete. Een dergelijke 'verbeterde filter' bestaat uit een grindstrook voor waterverdeling, een vegetatiefilter, een gemengd bed van breuksteen (filter), dolomiet/kalk (buffer en zware metalenverwijdering) en perliet (vochthuishouding) en een grinddrainagesleuf.

De aanvrager heeft deze suggestie van de Vlaamse Milieumaatschappij niet volledig ter harte genomen in de initiële aanvraag omdat *"de grinddrainagesleuf met drain in het grondwater komt te liggen en aldus zou zorgen voor een permanente drainage van het grondwater, wat niet toegelaten is volgens het MER"* (nota bij aanvraag, p. 148). Dit argument kan de Vlaamse Milieumaatschappij klaarblijkelijk niet overtuigen zodat deze adviesinstantie toch blijft aandringen om alle verbeterde filters te voorzien zoals in het vooroverleg vooropgesteld. Ze stelt dat de filter in een waterondoorlatende constructie kan uitgevoerd worden om drainage van grondwater te vermijden.

De verwerende partij citeert in de bestreden beslissing nagenoeg volledig het advies waarin dit alles uitvoerig wordt toegelicht. Ze verduidelijkt ook waar deze filters moeten komen:

“ ...

Wat de filters zoals voorgesteld in het MER betreft, werd overleg gepleegd tussen het agentschap Wegen en Verkeer en de VMM. De verbeterde filters moeten worden uitgevoerd conform deze besprekingen. In het deelproject Geel-West dient één verbeterde filter aangebracht te worden. De verbeterde filters in het deelproject Geel-Kasterlee dienen geplaatst te worden op de volgende locaties:

- *Kleine Nete*
- *Daelemans - Brijloop*
- *Kanaal Bocholt - Herentals*

Desgevallend moet een afzonderlijke stedenbouwkundige vergunning worden aangevraagd.
...”

De algemene, ongelukkig geformuleerde, verwijzing naar een eventuele vergunningsplicht, maakt de voorwaarde in dit concreet geval niet onwettig, aangezien de verzoekende partij geenszins aanvoert of verduidelijkt dat effectief een bijkomende stedenbouwkundige vergunning vereist zou zijn.

3.3

De verzoekende partij stelt verder in haar verzoekschrift dat de voorwaarde die vooropstelt dat er overleg tussen de aanvrager, de (vroegere) nv De Scheepvaart en de stad Geel omtrent de afwatering van het grachtenstelsel vereist is, te vaag is.

Dit middelonderdeel kadert louter in het deelproject Geel-West. De Raad kan dan ook enkel vaststellen dat de verzoekende partij geen belang heeft bij dit middelonderdeel. In het onderdeel V.B ‘Ontvankelijkheid van de vordering’ heeft de Raad immers geoordeeld dat het belang van de verzoekende partij beperkt wordt tot het deelproject Geel-Kasterlee omdat ze de door haar te ondergane hinder en nadelen enkel inroept in functie van dit deelproject. Een verzoekende partij die op deze wijze de grenzen trekt van het debat, doet dit niet enkel ten aanzien van de ontvankelijkheid van de vordering op zich, maar ook ten aanzien van de middelen.

3.4

De verzoekende partij bekritiseert tot slot dat niet duidelijk is welke voorzorgsmaatregelen genomen zullen worden om geluidshinder te beperken.

Zoals verder blijkt uit de beoordeling van het zesde middel, toont de verzoekende partij niet aan dat de hinderaspecten, en in het bijzonder de geluidshinder, niet afdoende werden onderzocht. De verwerende partij verwijst in de bestreden beslissing naar verschillende geluidsreducerende maatregelen zoals onder meer de geluidsschermen ter hoogte van bebouwing, het oprichten van bermen, het gebruik van 2-laags beton en extra geluidswerend beton.

De verwerende partij overweegt verder omtrent een mogelijke toename van extra vrachtvervoer dat het onmogelijk is om op dit moment al te bepalen hoeveel extra vervoer er zal zijn. In de bestreden beslissing wordt erop gewezen dat het Agentschap Wegen en Verkeer dit dient op te volgen en maatregelen te nemen indien nodig.

De verzoekende partij vertrekt bij dit middelonderdeel vanuit de verkeerde veronderstelling dat het om een voorwaarde gaat die noodzakelijk zou worden geacht om de stedenbouwkundige vergunning in overeenstemming te brengen met de goede ruimtelijke ordening.

De Raad stelt vast dat de voormelde ‘voorwaarde’ volgens de bestreden beslissing eerder een aandachtspunt betreft in het kader van de verdere monitoring van het project, rekening houdend met een mogelijke toekomstige verkeerstoename na uitvoering van de werken. Het is inherent aan dergelijke maatregelen dat de toekomstige invulling afhankelijk is van verdere evaluatie.

4.

Het vijfde middel wordt verworpen.

F. Zesde, zevende en achtste middel

Standpunt van de partijen

1.

1.1

De verzoekende partij roept in een zesde middel de schending in van artikel 1.1.4 , 1.1.3 en 7.4.4 VCRO, van 4.3.1, §1 VCRO, artikel 8 EVRM en van het zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij zet uiteen dat bij het gekozen tracé onvoldoende rekening wordt gehouden met de leefbaarheid van de omgeving en de hinderaspecten voor de omwonenden. Ze benadrukt dat de N19g rakelings langsheen haar woning passeert zodat haar een rustig woongenot wordt ontnomen. Bovendien leidt de beslissing tot een financieel nadeel, gelet op de beperkte restwaarde van de woning na onteigening van de tuin en toebehoren. Ze argumenteert dat het Agentschap Wegen en Verkeer in het verleden nooit heeft laten verstaan dat er ter plaatse zou worden overgaan tot onteigening.

De verzoekende partij voert verder nog aan dat het dossier geen onderzoek bevat naar alternatieve tracés voor de N19g. Dit gebrek kadert de verzoekende partij in het licht van de plicht tot gemotiveerde belangenafweging, en de plicht tot naleving van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

1.2

In een zevende middel roept de verzoekende partij de schending in van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel.

Ze stelt dat de leefbaarheid van haar perceel totaal gehypothekeerd wordt door de verregaande onteigening. Volgens haar is er volstrekt geen evenwicht tussen de aangewende middelen en het beoogde doel. Ze voert aan dat er geen grondig onderzoek gebeurd is naar mogelijk minder schadelijke alternatieven.

1.3

De verzoekende partij roept tot slot in een achtste middel de schending in van artikel 11, §1 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging (hierna: Besluit Openbare Onderzoeken) en van artikel 2 en artikel 3 van de Motiveringswet.

Ze benadrukt dat ze in het kader van het openbaar onderzoek een uitgebreid gemotiveerd bezwaarschrift heeft ingediend. Ze is van oordeel dat haar bezwaren over de keuze van het tracé en het gebrek aan alternatievenonderzoek niet afdoende worden weerlegd. Ze beklemtoont dat de aansluitingsweg met Gooreind niet gelegen is in het bestaande gewestplantracé.

2.

2.1

De verwerende partij antwoordt op het zesde middel dat de percelen van de verzoekende partij volgens het gewestplan gelegen zijn in een reservatiestrook en dat het vergunde tracé van de N19g deze reservatiestrook volgt.

Ze werpt verder op dat het niet aan de vergunningverlenende overheid toekomt om alternatieven te onderzoeken.

2.2

In antwoord op het zevende middel stelt de verwerende partij dat het project als doel heeft de verkeersveiligheid te verbeteren en te zorgen voor een verbeterde doorstroming van auto- en vrachtverkeer, openbaar vervoer en hulpdiensten. Ze wijst erop dat de Vlaamse regering dit tracé heeft gekozen op basis van mobiliteitsstudies en een project-MER.

Ze herhaalt dat het niet aan de vergunningverlenende overheid is om deze beleidskeuze naast zich te leggen en een alternatief tracé te vergunnen.

2.3

De verwerende partij herhaalt over het achtste middel dat het tracé werd gekozen op basis van een mobiliteitsstudie en een project-MER. Volgens haar komt dit tracé overeen met de reservatiestrook uit het gewestplan, dat een verordenend karakter heeft. Ze besluit dat de bestreden beslissing gesteund is op afdoende en draagkrachtige motieven.

3.

De tussenkomende partij dient geen schriftelijke uiteenzetting in.

4.

4.1

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij over het zesde middel dat de deputatie, naar aanleiding van de vergunningsaanvraag van de verzoekende partij voor een paardenstal, destijds aangegeven heeft dat de reservatiestrook ter plaatse opgeheven zou zijn.

Ze benadrukt dat de verwerende partij voorbijgaat aan de kritiek dat in de bestreden beslissing onvoldoende rekening wordt gehouden met de leefbaarheid van de omgeving en de hinderaspecten.

4.2

In haar wederantwoordnota voegt de verzoekende partij over het zevende middel nog toe dat het gelijkheidsbeginsel wordt geschonden indien er geen redelijk verband bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel. Volgens haar kan de loutere verwijzing naar de verkeersveiligheid niet volstaan.

4.3

Over het achtste middel stelt de verzoekende partij in haar wederantwoordnota nog dat de motivering van de bestreden beslissing niet volstaat, gelet op de zware impact van het project op haar eigendomsgenot.

5.

In haar laatste nota antwoordt de verwerende partij op het zesde middel nog dat ze de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening afdoende heeft onderzocht in de bestreden beslissing. Ze is van oordeel dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat deze beoordeling kennelijk onredelijk zou zijn.

Voor het overige voegt de verwerende partij niets wezenlijks toe.

Beoordeling door de Raad

1.

Een middel in de zin van artikel 15, 4° Procedurebesluit moet begrepen worden als een voldoende en duidelijke omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en van de wijze waarop deze rechtsregels, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoekende partij worden geschonden door de verwerende partij in de bestreden beslissing.

In zoverre de verzoekende partij opwerpt dat er een schending zou voorliggen van artikel 1.1.3 VCRO en artikel 8 EVRM blijkt onvoldoende duidelijk op welke wijze de bestreden beslissing door deze 'onregelmatigheid' wordt aangetast.

2.

In het zesde middel houdt de verzoekende partij onder meer voor dat de verwerende partij op onzorgvuldige wijze de impact van de aanvraag heeft onderzocht. Volgens de verzoekende partij heeft de verwerende partij onvoldoende rekening gehouden met de leefbaarheid van de omgeving en de hinderaspecten voor de omwonenden.

Verder stelt de verzoekende partij in essentie dat in de bestreden beslissing te weinig aandacht wordt besteed aan een alternatievenonderzoek, hoewel dit door haar wordt aangekaart in haar bezwaarschrift.

2.1

Uit artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b VCRO volgt dat een vergunning moet worden geweigerd indien de aanvraag onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening.

Bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met een goede ruimtelijke ordening beschikt de verwerende partij over een discretionaire bevoegdheid. De verwerende partij moet de overeenstemming van de aanvraag met een goede ruimtelijke ordening concreet toetsen aan de relevante decretale aandachtspunten en aan de criteria uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid VCRO. Ze moet daarbij de in de omgeving bestaande toestand in haar beoordeling betrekken en kan, maar is daartoe niet verplicht, rekening houden met beleidsmatig gewenste ontwikkelingen. Ze moet tevens rekening houden met de ingediende bezwaren, grieven en adviezen.

De 'in de omgeving bestaande toestand' is de voor het dossier 'relevante' in de omgeving bestaande toestand, rekening houdende met de specifieke gegevens van het dossier en met de reeds vermelde aandachtspunten en criteria uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO.

Artikel 1.1.4 VCRO bevat geen verplichtingen maar is een doelstellingartikel, gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden en waarbij de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen worden met het streven naar ruimtelijke kwaliteit als doel.

Op dit onderzoek oefent de Raad slechts een marginale controle uit, gelet op de discretionaire beoordelingsbevoegdheid van de vergunningverlenende overheid. Het komt de Raad niet toe zijn beoordeling van de eisen van een goede ruimtelijke ordening in de plaats te stellen van die van het vergunningverlenend bestuursorgaan. De Raad heeft wel als taak om aan de hand van de concrete gegevens van de zaak na te gaan of de verwerende partij de feiten waarop haar

beoordeling steunt, correct heeft vastgesteld en of ze op grond daarvan in redelijkheid heeft geoordeeld.

Het is aan de verzoekende partij, die de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening betwist, om aan te tonen dat de verwerende partij ofwel foutief, ofwel kennelijk onredelijk oordeelt dat de aanvraag verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening. De verzoekende partij dient dan ook concreet aan te tonen dat de verwerende partij op foutieve of kennelijk onredelijke wijze mogelijke relevante aandachtspunten, zoals bepaald in artikel 4.3.1, §2, 1° VCRO, ten onrechte niet in aanmerking heeft genomen voor wat de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening betreft. Ze kan zich niet beperken een betoog te voeren waaruit blijkt dat ze gekant is tegen het vergunde project.

2.2

Om te voldoen aan de formele motiveringsplicht moet de verwerende partij de met de goede ruimtelijke ordening verband houdende redenen vermelden, waarop ze haar beslissing steunt, zodat een belanghebbende met kennis van zaken de beslissing kan aanvechten. Er kan enkel rekening gehouden worden met de motieven die vermeld worden.

Het beginsel van de materiële motiveringsplicht houdt in dat er voor elke administratieve beslissing rechtens en in feite aanvaardbare motieven moeten bestaan. Dit betekent onder meer dat die motieven moeten steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld en dat de motieven pertinent moeten zijn en de beslissing naar recht moeten kunnen verantwoorden.

De artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet concretiseren deze beginselen voor eenzijdige rechtshandelingen met individuele strekking die uitgaan van een bestuur en die beogen rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur.

Het zorgvuldigheidsbeginsel vereist dat de verwerende partij slechts na een zorgvuldig onderzoek en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing neemt. De verwerende partij dient de gegevens die in rechte en feite juist zijn, correct te beoordelen en op grond van deze gegevens in redelijkheid tot een beslissing te komen.

Een kennelijk onredelijke beslissing zal slechts voorliggen wanneer de Raad vaststelt dat de beslissing van verwerende partij dermate afwijkt van het normaal te verwachten beslissingspatroon, dat het ondenkbaar is dat een ander zorgvuldig handelend bestuur, in dezelfde omstandigheden, tot dezelfde besluitvorming zou komen.

Dit alles houdt evenwel niet in dat de verwerende partij elk argument of bezwaar afzonderlijk en uitdrukkelijk moet beoordelen. Het is voldoende dat de genomen beslissing duidelijk aangeeft op grond van welke elementen en argumenten de bezwaren al dan niet kunnen worden bijgetreden.

2.3

Met de bestreden beslissing wordt een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de aanleg van wegenis naast de woning van de verzoekende partij. Het kan niet worden betwist dat geluidshinder en visuele impact relevante aandachtspunten zijn die bij de beoordeling van de vergunningsaanvraag moeten worden betrokken.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing het voorwerp van de aanvraag en de omgeving uitvoerig omschrijft en een omstandige beoordeling doorvoert van de

verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening (bestreden beslissing, p. 44-46). De verwerende partij onderzoekt het aanvraagdossier en stelt dat het concept een zo optimaal mogelijke integratie in de omgeving voorziet met zo min mogelijk hinder naar omwonenden.

Uit het beplantingsplan blijkt dat onder meer ter hoogte van de percelen van de verzoekende partij wordt voorzien in een groenaanplanting met zomereik (plan nummer 021461 'Beplantingsplan-K1'). De verzoekende partij betwist niet dat de nieuwe weg maximaal geïntegreerd wordt in het landschap en dat de landschapsinrichting de negatieve visuele impact compenseert.

In de bestreden beslissing wordt verder bij de weerlegging van de bezwaren gewezen op de geluidsreducerende maatregelen *“zoals het plaatsen van geluidsschermen ter hoogte van bebouwing, het oprichten van bermen en het gebruiken van 2-laags beton en op sommige plaatsen extra geluidswerend beton”*. Verder stelt de verwerende partij dat het onmogelijk is om langs het volledig traject schermen te plaatsen omdat de weg een zo weinig opvallend voorkomen in het landschap moet hebben.

In de bestreden beslissing worden bovendien een aantal voorwaarden en – in navolging van het goedgekeurde project-MER – een aantal milderende maatregelen opgelegd, die ook de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening ten goede komen.

Gelet op de motieven van de bestreden beslissing kan de verzoekende partij niet worden bijgetreden waar ze stelt dat de verwerende partij onvoldoende rekening heeft gehouden met de leefbaarheid van de omgeving en de relevante hinderaspecten. De verzoekende partij beperkt zich in haar verzoekschrift tot opportunitetskritiek en betreft de voormelde motieven niet in haar betoog.

De verzoekende partij betwist verder niet dat bestreden beslissing zal leiden tot een verbetering van de verkeersveiligheid en de verkeersleefbaarheid en dat er een betere doorstroming zal zijn van auto- en vrachtverkeer, openbaar vervoer en hulpdiensten. De verzoekende partij bekritiseert dan ook op geen enkele manier de conclusie dat het project de mobiliteit tussen Geel en Kasterlee ten goede komt.

2.4

De argumentatie van de verzoekende partij dat de verwerende partij de alternatieven niet afdoende heeft onderzocht, gaat uit van een verkeerde uitgangspunt. Uit artikel 4.3.1 VCRO volgt immers niet dat de vergunningverlenende overheid mogelijk alternatieve tracé's moet onderzoeken. De motiveringsplicht die op de verwerende partij rust, reikt in principe niet zover dat ze in de vergunningsbeslissing zou moeten motiveren waarom niet wordt gekozen voor een alternatief project. Het komt ook niet aan de Raad toe om te oordelen of een alternatieve uitvoeringswijze opportuun zou zijn.

De verzoekende partij heeft in het kader van het openbaar onderzoek hierover een bezwaar ingediend waarin ze ook voornamelijk kritiek formuleert op de realisatie van het reservatiegebied en de doorgevoerde onteigening (stuk 5 administratief dossier).

Deze bezwaren worden in de bestreden beslissing samengevat en onder meer als volgt weerlegd (bestreden beslissing, p. 41):

“ ...

De keuze van het tracé is genomen in het besluit van de Vlaamse Regering van 10 juli 2008 (toegevoegd als bijlage), zo ook de beslissing van welke dwarswegen afgesloten zullen worden. Het bezwaar is ongegrond.

(...)

Deze punten hebben vooral betrekking op de keuze voor het basistracé (gewestplantracé) die door de Vlaamse Regering werd gemaakt. Deze keuze werd gemaakt op basis van mobiliteitsstudies en een project-MER. Een mogelijke uitbreiding van het woongebied tussen N19 en N19g is in voorliggend dossier niet aan de orde.

Wat het landschap "Gooreind" betreft, kan worden verwezen naar de bespreking van het advies van het agentschap Onroerend Erfgoed en het feit dat het bestemmingsplan primeert op het beschermingsbesluit.

Het bezwaar is ongegrond.

(...)

De samenstelling van het dossier werd volledig bevonden door de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar. De dienst Bouw & Milieu kan geen uitspraken doen m.b.t. de geldigheid van de onteigeningsprocedure. Het wegtracé is reeds opgenomen in het gewestplan Herentals-Mol, dat bij KB van 28 juli 1978 werd goedgekeurd.

Het bezwaar is ongegrond.

...”

Anders dan wat de verzoekende partij aanvoert, blijkt uit de bestreden beslissing wel degelijk waarom haar bezwaren niet werden bijgetreden zodat alleszins geen schending voorligt van artikel 11 Besluit Openbare Onderzoeken. De verwerende partij wijst er terecht op dat het als vergunningverlenende overheid niet haar taak is om zelf alternatieven te onderzoeken of alternatieven voor te stellen voor een aangevraagd project.

De argumentatie van de verzoekende partij dat er geen alternatievenonderzoek werd gevoerd, mist bovendien feitelijke grondslag. In tegenstelling tot wat de verzoekende partij vooropstelt, heeft de verwerende partij zich niet beperkt tot een verwijzing naar de gewestplanbestemming als reservatiezone.

Uit de historiek van het dossier blijkt immers dat de aanvraag werd voorafgegaan door een uitgebreid onderzoek naar de verschillende mogelijke tracés. Ook in het project-MER en het goedkeuringsbesluit van de dienst Mer wordt een onderzoek gedaan naar verschillende alternatieve uitvoeringswijzen, waarbij een vergelijking werd gemaakt tussen het nulalternatief, het zogenaamde basistracé en locatie-alternatieven, met telkens verschillende varianten (samengevat op p. 105 e.v. van het project-MER en visueel weergegeven op afbeelding A.4.1). De uiteindelijke keuze voor het basistracé is dan ook uitvoerig onderbouwd, aangezien het basistracé en de relevante alternatieven evenwaardig werden onderzocht in het project-MER.

Uit het dossier blijkt dan ook dat verschillende uitwerkingen in overweging zijn genomen en ten opzichte van elkaar werden afgewogen, maar om welbepaalde redenen niet konden worden weerhouden.

Het feit dat het Agentschap Wegen en Verkeer of de deputatie in het verleden verkeerdelijk zouden hebben te kennen gegeven dat de reservatiestrook zou opgeheven zijn, kan niet tot de onwettigheid leiden van de thans bestreden beslissing (die uitgaat van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar). Ook de omstandigheid dat de instrumenterende ambtenaar of de stad bij de aankoop van haar percelen foutieve gegevens zou hebben verstrekt aan de

verzoekende partij, toont niet aan dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk of foutief zou zijn.

3.

In zoverre de verzoekende partij de verbindingsweg tussen Gooreind en het kruispunt R14/N19g bekritiseert en in haar achtste middel aanvoert dat deze volgens het gewestplan niet in de reservatiezone gelegen is, kan verwezen worden naar de beoordeling van het derde middel.

4.

De verzoekende partij lijkt in haar zevende middel nog de wettigheid te betwisten van de beslissing tot onteigening van een deel van haar percelen.

Zoals blijkt uit het citaat onder randnummer 2.4 heeft de verwerende partij het bezwaar van de verzoekende partij hierover terecht weerlegd door te stellen dat ze geen uitspraak kan doen over de geldigheid van de onteigeningsprocedure. Het is niet de taak van de verwerende partij – en evenmin van de Raad – om te oordelen over de wettigheid van de onteigeningsprocedure die destijds gevolgd werd, los van de vaststelling dat niet wordt betwist dat deze onteigening inmiddels definitief is.

In de mate de verzoekende partij wijst op financiële nadelen, omwille van de beperkte restwaarde van haar woning na onteigening van de tuin, wijst de Raad erop dat dergelijke betwistingen volgens artikel 144 Gw. tot de uitsluitende bevoegdheid van de burgerlijke rechtbanken behoren. Deze kritiek kan dus ook niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing leiden.

5.

De middelen worden verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente KASTERLEE en het verzoek tot tussenkomst van de gemeente KASTERLEE is ontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkomende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 14 mei 2019 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Margot DEPRAETERE

Hilde LIEVENS